

ΕΒΔΟΜΑΣ

ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΚΑΙ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΜΕΤΑ ΔΕΛΤΙΟΥ

ΓΑΤΑΤΡΕΜΥΞ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΙΩΑΝΝΗΣ Μ. ΔΑΜΒΕΡΓΗΣ

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΔΕΥΤΕΡΑ

ΕΤΟΣ Ε' - ΤΟΜΟΣ Ε'

1888

ΑΘΗΝΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΟΔΟΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΑΡΙΘ. 59.

ΤΥΠΟΙΣ «ΚΟΡΙΝΝΗΣ»

1888

ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ ΤΟΥ Ε' ΤΟΜΟΥ ΤΗΣ "ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ", ΕΤΟΣ Ε' - ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β'

ΣΥΝΕΡΓΑΤΑΙ

Αι κύριαι

ΑΘΗΝΑ Ν. ΣΕΡΕΜΕΤΗ, ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΑ ΖΑΡΚΟΥ, ΑΡΙΑΔΗ Μ. ΔΑΜΒΕΡΓΗ και η δεσποινίς Α. Α.

Οι κύριοι

ΑΔΡΑΚΤΑΣ Γ. Χ. Κ.
ΑΝΙΝΝΟΣ Χ.
ΑΞΙΩΤΗΣ Π. Α.
ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΣ Μ. Δ.
ΑΣΩΠΙΟΣ ΕΙΡ.
ΒΙΖΥΗΝΟΣ Γ. Μ.
ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Μ. Δ.
ΓΟΥΛΙΜΗΣ Ν. Κ.
ΔΑΜΒΕΡΓΗΣ Ι. Μ.
ΔΑΜΙΡΑΛΗΣ Μ.
ΔΟΥΖΙΝΑΣ Α. Π.
ΕΜΠΕΡΙΚΟΣ Ε.
ΖΗΣΙΟΥ Κ. Γ.
ΚΑΖΑΖΗΣ Ν.
ΚΑΛΛΙΒΟΚΑΣ Α.
ΚΑΜΠΟΥΡΟΓΛΟΥΣ Δ. Γρ.
ΚΑΝΑΔΕΣ Γ. Δ.
ΚΑΝΔΗΣ Β.
ΚΑΝΕΛΛΙΔΗΣ Π.
ΚΑΡΑΛΗΣ ΑΔ.
ΚΑΡΚΑΒΙΤΣΑΣ Α.

ΚΟΚΚΟΣ Δ.
ΚΟΚΚΟΝΗΣ Α. Δ.
ΚΟΝΔΥΛΑΚΗΣ Ι. Δ.
ΚΟΡΟΜΗΛΑΣ Δ. Α.
ΚΥΡΙΑΚΟΣ Α. ΔΙΟΜΗΔΟΥΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΗΣ Α.
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ Α. Γ.
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ Ι.
ΔΑΜΠΑΚΗΣ Γ.
ΔΕΝΟΣ Β. Μ.
ΔΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ ΗΛ.
ΜΕΛΕΤΟΠΟΥΛΟΣ Χ.
ΜΑΡΑΝΟΣ Ι.
ΜΑΡΙΝΟΣ Θ.
ΜΑΡΤΖΟΚΗΣ Σ.
ΜΑΡΤΙΝΕΛΛΗΣ Γ.
ΜΑΤΕΣΣΙΣ Α. Σ.
ΜΟΣΧΑΚΗΣ Ίγγ.
ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ Μ.
ΠΑΛΙΕΡΑΚΗΣ Ν.
ΠΑΝΑΣ Π.

ΠΑΠΑΛΕΞΑΝΔΡΗΣ Ν.
ΠΑΡΑΣΧΟΣ ΑΧ.
ΠΕΡΑΙΚΑΡΗΣ Ι.
ΠΕΤΡΗΣ Ν.
ΠΟΛΕΜΗΣ Ι.
ΠΟΥΛΚΡΑΤΗΣ Θ.
ΠΡΟΒΕΛΑΓΙΟΣ ΑΡ.
ΡΑΓΚΑΒΗΣ Α. Ρ.
ΣΑΚΕΛΛΑΙΩΝ Ι.
ΣΑΚΕΛΑΡΟΠΟΥΛΟΣ Δ. Κ.
ΣΑΚΚΟΡΡΑΦΟΣ Μ. Σ.
ΣΚΟΡΟΣ Κ. Φ.
ΣΚΟΡΔΕΛΗΣ ΒΑ.
ΣΚΥΔΙΣΣΗΣ Ι. ΙΣΙΔΩΡΙΔΗΣ
ΣΟΥΡΗΣ Γ.
ΣΠΗΛΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ ΑΝΤ.
ΣΤΡΑΤΗΓΗΣ Γ. Κ.
ΣΥΡΟΚΙΑΔΗΣ Ν.
ΤΣΑΚΑΣΙΑΝΟΣ Ι.
ΤΣΑΡΜΑΚΑΝΗΣ Α.
ΦΙΛΑΚΗΣ Β.

ΙΣΤΟΡΙΑ
ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ
ΕΡΓΑ ΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ

Άρτεμις (Η) διήγημα Ι. Μαρανού. Φύλλον 4.
Άνθρωπος μου (Ο) Δ. Γρ. Καμπούρογλου. 1.
Ανή και Γιώργος διήγημα Ι. Δ. Κονδολάκη. 1. 2.
Αμερικανικής Φιλολογίας (Απάντησις εις επι-
κριτήν περί) Αικ. Ζάρκου. 9.
Άμαξαι (Αι δύο) ποίημα Α. Παράσχου. 13.
Άσκληπιού (Τὰ θαύματα τοῦ) Κ. Γ. Ζηζιού. 13. 14.
Άγάπη ποίημα Ι. Πολέμη. 17.
Άρτεμις και οί πρώτοι Χριστιανοί ἐν Ἐφέσῳ
Γ. Δαμπέργη. 18.
Αὐτοκράτωρ Ἀλέξανδρος Α' και ὁ διάδοχος
Κωνσταντῖνος ἐν Δειψίᾳ (Ο). Ἱστορικὴ σύγκρισις
Β. Ψιλᾶκη. 24.
Αὐτοκτονία (Η) Α. Καλλιδικᾶ. 23.
Ἀσμάτων Α. Παράσχου. 25.
Ἄστρον (Τὸ πρῶτόν μου) Ι. Μ. Δαμπέργη. 30.
Ἄστρον Ι. Ἰωάννου Σουλῆ. 30. 37.
Ἀμαλθείας (Τὸ Ἰουδαίου). 31.
Ἄγλλαι Παράσχοι ποίημα Ι. Κωνσταντίνου. 32.
Ἄγιον Ὅρος (Τὸ) Ν. Θ. Σιγινᾶ. 33.
Ἀσχημος (Η) Ἰμδ. 36.
Ἄρτονας (Αἱ ἀπόδότης τῆς) Ἱστορικῶν ἀνέκδοτον
Α. Καρκαβίτσα. 37.
Ἄβυσσος ἡ καρδία κοινωνικῆς τελείας Κ. Φ. Σκό-
κου. 38.
Ἄρματων (Ἱστορία) Σ'. 38.
Ἄρμον. Γραφικῆς και Καλαμῶν Ἀρ. Μ. Δα-
καλάκη. 41.
Ἀντιγόνη (Η) ἐν τῷ θεάτρῳ Ν. Παπαλεξαν-
δρου. 45.
Ἀλληγογραφία (Ἡ παρά τοῖς Μικρασιανοῖς Ι. Βα-
λαβάνη. 47.
Ἀνθρώπινο Βίος (Ο) Δ. Γ. Κ. 48.
Ἄνωτατα ἔρχονται και δημιουργοὶ Γ. Φιλάρ-
του. 51.
ΑΝΑΔΕΚΤΑ. Ἐγγένιος Γιοβιζ. — Ὁ ἄντικαλος
τοῦ Πασιέρ. — Ἐκ τῆς Ἱστορίας τῶν Μπουρά-
δων. 1. — Οἱ Μιτάνταται. 4. — Φυλλοθήρα. — Κυ-
ριε σαρκολογία. 5. — Βιβλίον ὁ Γλάδστον. —
Ἐσθίτες Κυριῶν. — Ἡ Γενεσις τοῦ μέλλοντος. 7.
Βασιλοπνετα (Η) ἑορταστικὴ Ἡ. Πολέμη Φύλλον 4.
Βέρων. 2.
Βιγκελμάνου (Ἀμπερτερῆς) Ν. Πετρή. 2.
Βαρβαρόσσα (Ο) Θούλος τοῦ Ν. Καζέζη. 12.
Βελγῶ (Πνευματικὴ κίνησις ἐν) Αἰκατερίνης
Ζάρκου. 17. 18.
Βραβείον Φιλομουσίας. 38.
Βιγκελμαν (Ἰωάννης Ἰωακείμ) Β. Μ. Λενοῦ. 39.
42. 43.
Βασίλισσα Λουίζα και ὁ φιλοσοφός Φίχτης (Η) Ν.
Καζέζη. 44.
ΒΙΒΛΙΑ. (Νέα) 3—53.
ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ. Φυτολογία Ἀφενκούλη. — Νεο-
ελληνικὴ Φιλολογία. Α. Ρ. Ραγκαβᾶ. 4. — Ἱστο-
λογία Φυσιολογικῆ Δ. Χασαίου. — Δέφυα και
Μύρτα Μαρτίνας Μπέτσου. 15. — Οἱ δύο Κων-
σταγίνου Κερκρας ὅπρ Ι. Σακελλίωτος. 27. — Περὶ
τῶν ἱερῶν Συνόδων ὑπὸ Ι. Σακελλίωτος. 31. — Ἱα-
τροδικαστικὴ Α. Καλλιδικᾶ. 40. — Γραμματικαὶ
Νέας Ἑλληνικῆς Δ. Κονδολάκη. 48. — Ἀντιγόνη
μετὰ μεταρρυθμίσεως. 49. — Ἑλληνικὴ Κοσμομύθη. —
Ἀθηναϊκαὶ Νύκτες. 50. — Ἄττικὸν Ἡμερολόγιον.
— Ποιήματα Ι. Τσακασίου. 52.
Γάγης (Βασίλειος) Ἱστορικὴ σελίς Ι. Μ. Δαμπέρ-
γη. Φύλλον 6.
Γερμανικῆς Ἐνότητος (Σελίδας ἐκ τῶν Ἀγώνων
ὕπερ τῆς). Πρὸς τὴν διεύθυνσιν τῆς «Ἐβδο-
μάδος» Ν. Καζέζη. 10. Προσέμιον 11. 12. 13.
14. 16. 17. 24. 25. 27. 34. 35. 37. 41. 52.
Γαλλίη (Η) ποίημα Ἀρ. Προβελίου. 40.

Γερμανοῦ αὐτοκράτορος (Ο) Γάμος τοῦ) 11.
Γέρω-Μπρωζήτης (Ο) διήγημα Ι. Μ. Δαμπέργη. 16.
Γραβιά-Ὀδυσσεύς. 22.
Γραβιάς (Η ἑορτὴ τῆς). 23.
Γραβιάς (Η μάχη τῆς). Κ. Ν. Παπαμιχαλοπού-
λου. 23.
Γουακίον Ζήτημα (Τὸ) Ι. Μ. Δαμπέργη. 26.
Γέρω-Σάτης (Ο) πολεμικὸν διήγημα Ι. Μ. Δαμ-
βέργη. 42.
Διαγώνισμα τῆς «Ἐβδομάδος» (Τὸ) 12. 13. 41. 42.
Δύο παῖδα (Τὰ) ποίημα Δ. Κόκκου. 18.
Δημόσια Θέματα και ἡ Ἐλευθερία Γ. Μ. Δαμ-
βέργη. 25.
Δύο Ἠφαίστρια (Τὰ) ποίημα Ι. Πολέμη. 34.
Διάλυσις τῆς Ἀυτοκρατορίας (Η) Ν. Καζέζη.
35. 37.
Δερβιναγα (Τὰ τσαρούχια τοῦ) Ἱστορικὸν ἀνέκ-
δοτον Α. Καρκαβίτσα. 37.
Δράματα (Τὰ ἀρχαία). 45.
Διαγώνισμα τῶν γυναικῶν (Ἐκδόσις) Ι. Μ. Δαμ-
βέργη. 53.
Διαγώνισμα τῶν πολυάρρων (Ἐκδόσις) Θ.
Βελλαντιοῦ. 53.
Ἔτος (Νέον) Ι. Μ. Δαμπέργη. 1.
Ἐπιθεώρησις τοῦ Συρμού Dandy. 3.
Ἐργαία—Δουλειά Ι. Μ. Δαμπέργη. 8.
Ἐπὶ ξυροῦ ἀκμῆς. Ἐπιστολὴ πρὸς μεμνηστου-
μένον. Ο'. 9.
Ἐφημερίδες και Παιδιά Ἀριάδνης Μ. Δαμβέρ-
γη. 10.
Ἐρωτας (Ο) ποίημα Α. Θ. Σπηλιωτοπούλου. 14.
Ἐλλήνες Ἀποικοῦ (Οἱ) ἐν Ἀμερική Νέας Σερβ-
νῆς Β. Κ. 12.
Ἐνοπλος προφήτης (Ο) Ν. Καζέζη. 13. 14.
Ἐκ τὸν ὕπνο τῆς ποίημα Γ. Μαρτινέλη. 6.
Ἐρμουπόλις (Ἀναμνήσεις) Ι. Μ. Δαμπέργη. 19.
24. 22. 23.
Ἐλευσίνας τῆς Ἀρκαδικῆς (Περὶ) Δ. Π. Σερα-
φεῖμ. 25.
Ἐδοπλαγγία (Η πρὸς τὰ ζῶα) Ι. Μ. Δαμβέρ-
γη. 29.
Ἐξω τῆς Φυλακῆς διήγημα Ι. Μ. Δαμπέργη. 81.
Ἐρημη (Η) ποίημα Ι. Μαρανού. 38.
Ἐπὶ τῷ θαλάτῳ τῆς μητρὸς τῶν κοιτητῶν Πα-
ράσχου ποίημα Ι. Μαρανού. 40.
Ἐγκαινία Ἐκδόσεως. 43.
Εἰκόνα τῶν Λογίων (Αἱ) Ἰμδ. 44. 45.
Ἐδγνωμοσύνη ποίημα Ἀχ. Παράσχου. 49.
ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΕΣ ΑΘΗΝΑΝ. Ἰμδ. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11.
12. 13. 14. 15. 16. 18. 21. 22. 29. 40. 41. 43. 51.
ΕΡΓΑ ΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ. 1. 2. 3. Ὁ διάδοχος και οἱ
ὀπαδωματοῖ. — Ἑλλήνες και Ἰταλοὶ — Ὁ Λου-
δοβίκος τῆς Βαυαρίας. 24. — Κριταὶ διαγωνισμοῦ. —
Ἱστορία τῶν Ἀθηνῶν. — Ζάρκος. 25. — Ἡ ζωὴ
ἐν Ἀθῆναις. — Πεντηκονταετηρίδα Ἀμαλθείας. —
Τίτρακι. 28. — Τὸ γλωσσολογικὸν ζήτημα. — Περὶ
Χριστοφόρου. — Αἱ ὄραι τῶν κ. κ. Καθηγητῶν. 32.
— Ἡ Ἐκδοσις. — Τὰ νέα δράματα. — Τὰ ἀδόξ-
λα. 33. — Ν. Παπαμιχαλοπούλος. — Ὁ λυρικὸς
διαγωνισμός. — Δύο λέξεις τοῦ Ραυτοπούλου. 34. —
Ἀρραβῶνες τοῦ Διαδόχου. — Κωνσταντῖνος Δαμ-
βέρδος. 35. — Τὰ μετωπίκια. — Τὸ Πανεπιστή-
μιον. — Ζήτη ἡ Ἑλλάς. 36. — Ἐκδοσις και Εἰκοσι-
σιπενταετηρίδα. — Ἡ Ἀντιγόνη ἐν τῷ θεάτρῳ. — Ὁ
Πατριάρχης. — Τὰ θέματα τῶν σεισμῶν. — Ἡ μνη-
στειὰ τοῦ Γεωργίου. 38. — Ἐκδοσις και Εἰκοσι-
πενταετηρίδα. — Τὰ Ἡμερολόγια. 39. — Τὰ ἀρχαία
δράματα. — Ἡ Εἰκοσιπενταετηρίδα ἐν Πειραιῶι. 46.
— Ἑλληνικὸν Μελόδραμα. — Τὸ Ἠλεκτρικὸν φῶς

ἐν Ἀθῆναις. — Ὑπερόγραφοι περὶ γλοπιτικῆς. 48. —
Ὁ δραματικὸς διαγωνισμός. — Οἱ Ἑλλήνες ἀκο-
πειται. — Μία αὐτοκτονία καθ' ἑκάστην. — Οἱ γάμοι
τῆς Ἐστίας. 50. — Ὁ Νικητὴς τοῦ διαγωνισμοῦ
μας. — Τὸ Ἑλληνικὸν Μελόδραμα. 52.
ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ. Ἐγγόρια. —
Ἐξωτερικά. — Ἀρχαιολογία. — Ἐπιστήμαι. — Φι-
λολογία. — Καλλιτεχνία. — Στατιστικὴ. 1—53.
Ἠλεκτρικὸν φῶς Α. Κωνσταντῖνῳ 39. 40. 41. 42. 46.
Ἡ Κακὴ τοῦ ἡμέρα Ι. Μ. Δ. 48.
Θέατρον (Τὸ Ἑθνικόν) Δ. Γρ. Καμπούρογλου. 3. 4.
Θεράκης Ἱστορικὴ σελίς Β. Ψιλᾶκη. 26.
Θησαυροφυλάκιον τῶν Σουλτῶνων (Τὸ). 40.
Θεολογικὸν κήρυγμα περὶ φιλήματος Σωφρονίου
Μοναχοῦ. 49.
Ἰταλοελληνικὸν (Ἐπὶ τῶν καθ' ἡμέραν). Β. Ψι-
λάκη. 33.
Ἱστορία (Ἀδικῆ ἡ) Π. Κ. 36.
Ἰππικὸν (Ἐνέργεια τοῦ ἀνεξαρτήτου). Ν. Κ.
Γουλιμῆ. 36.
Ἰδιότροπος (Εἶνε) χαρακτηριστὴς Ι. Μ. Δαμπέργη. 39.
Ἱστορικὴ ἀποφίσις και ἐργασίαι ἐν Ἰσθμῷ τῆς
Κορίνθου. General Turr Mepp. Μ. Οικονομίου.
45.
ΙΔΙΟΙΤΕΡΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ. 1—53.
Και τί μὰς λείπει Ι. Μ. Δαμπέργη. 2.
Καλαμῶ (Η) ποίημα Ι. Μαρανού. 3.
Κλαρετῆ (Ἰούλια) Ε. Ἐμπερικού. 4.
Κρήτη γῆσις ἡ οὐκίς (Η) Ι. Δ. Κονδολάκη. 5.
Καρπάντα τοῦ Χωροῦ μου (Η) Ἰωακείμ Βαλα-
βάνη. 11.
Κόρη τῆς Μάγισσας (Η) ἔμμετρον διήγημα Ι.
Πολέμη. 12.
ΚΒ. Μαρτίου. (Αἱ δύο) Ι. Μ. Δαμπέργη. 13.
Κνωσοῦ Κρήτης (Ἐπιτύμβιος ἐπιγραφή) Ι. Περ-
δικέρη. 29.
Κατηραμένος Βράχος (Ο) διήγημα Ἀθῆνης Ν.
Σερέμη. 30.
Καλόγηροι (Οἱ) και ἡ λατρεία τοῦ Διονύσου ἐν Θράκῃ
Γ. Βεζονοῦ. 32. 33. 34. 35.
Κατσανοιναίων (Η προσέλευσις τῶν) Ἱστορικὸν
ἀνέκδοτον Α. Καρκαβίτσα. 37.
Καμπαναριὸ (Τὸ) ποίημα Μ. Δι' Ἀργυροπού-
λου. 41.
Καλὰ ἄσπερὰ διήγημα Μ. Δ. Ἀργυροπούλου. 44.
Καλλιτέχνις (Η) διήγημα Ι. Μαρανού. 45.
Κωφός (Ο) ποίημα Ἀριστ. Νι. Κυριακοῦ. 50.
Λαμπις (Ἐγγένιος) Αἰκατερίνης Ζάρκου. 3.
Λυπηθῆτέ με ποίημα Ι. Μαρανού. 3.
Λυκίγιαννης (Ο) Ἱστορικὴ σελίς Α. Καρκαβί-
τσα. 7.
Λουθήριον (Τὸ ἔργον τοῦ) Ν. Καζέζη. 16. 17.
Λυμνιώτης (Καπέταν Ἀγγελεῆς) Ἱστορικὴ σελίς
Α. Καρκαβίτσα. 25.
Λυμνιώτου (Ὑπερόγραφοι περὶ) Α. Καρκαβί-
τσα. 26.
Λύμνη (Η) ποίημα Ι. Πολέμη. 36.
Λεϊψανοθήκη τοῦ βασιλέως τῆς Γαλλίας Ροβέρ-
του (Η) Εἰρηναίου Ἀσωπιου. 49.
Μουσικὴ (Η ἐκκλησιαστικὴ) Θ. Πολυκράτους. 4.
Μουσικαὶ Σημειώσεις Κυρίας Α. Ν. Σ. 2.
Μὴ μάθετε Γερμανικὰ Θ'. 3.
Μουσικὴ (Η ἐκκλησιαστικὴ) Δ. Παπαδοπούλου. 3.
Μητρικὴ Ἀνάμνησις ποίημα Γ. Μαρτινέλη. 4.
Μαροῦλά (Η Τυφλὴ) ποίημα Γ. Μαρτινέλη. 8.
Μήτηρ (Η) Ἰγνατίου Μοσχάκη. 14.
Μομφεράτος (Ἰωσήφ) Ι. Μ. Δαμπέργη. 15.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΠΑΤΕΡΙΑ ΚΕ ΜΑΡΤΙΟΥ Παρά τῷ Υπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ ἐναντί τοῦ Κήπου

ΕΒΔΟΜΑΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΓΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΑΗΡΟΤΕΑ Ἐν Ἑλλάδι Δρ. 10 Ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ Φρ. χρ. 12

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ Μ. ΔΑΜΒΕΡΓΗΣ

ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΚΑΙ ΦΙΛΟΣΟΦΙΚΗ

ΕΚΔΙΟΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Νέον ἔτος, ὑπο ἰωάννου Μ. Δαμβέργη.
Ἡ Ἄρτεμις (ἀνάμνησις τῆς Πρωτοχρονιάς, ὑπο ἱ. Μαρῶνου).
ΕΡΓΑ ΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ.
ΠΟΙΗΣΙΣ Λόγος ἀναμνηστῆς Ἡ Βασίλειότης, ἡ Φωτιὰ, ὑπο ἱ. Πολέμη.
Ὁ ἄνθρωπος μου, ὑπο Δ. Γ. Κ.
Ἡ Ἐκκλησιαστικὴ Μουσικὴ ἐν τῷ ναυδίῳ τοῦ Παρθαναγοῦ ΧΑΥ, ὑπο Θερ. Πολυκράτους.
ΕΣΠΕΡΙΝΑΙ ΔΙΗΓΗΣΕΙΣ Ἄνοθε καὶ Γέωργος, ὑπο ἱ. Δ. Κωνσταντίνου.
ΣΕΒΑΣΤΕ ΑΠΟΣΤΑΣΙΩΣΕΙΣ Πτήνη καὶ Γυναικίαις, ὑπο Ἀριάδνης Μ. Δαμβέργη.
ΑΝΑΛΕΚΤΑ.
Ἐδῆσεις τῆς Ἑβδομάδος Ἱερατέρη Γράμματα.
ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ. Τὰ Δύσκολα Χρόνια τοῦ Δίκου, (Σελ. 129-140).

ΝΕΟΝ ΕΤΟΣ

Ἄγαθὴ τύχη!
Ὁ Θεὸς ἐποίησε τὸν ἄνθρωπον, ἀλλὰ δὲν ἐποίησεν αὐτὸν μάστιγιν, οὐδὲ ἀποστελεῖ αὐτὸν εἰς τὴν γῆν προφήτας. Τὰ δὲ φρενὸς τῆς ἀνθρωπίνης γνώσεως ἐχάραξεν οὕτως, ὥστε οὐδεὶς νὰ τὰ ὑπερβῇ.

Οἱ φιλοσοφοῦντες, οἵτινες ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον εἶνε τοῦ παρελθόντος ναυαγοί, μάστιγιν περὶ αὐτοὺς διὰ παντοειδῶν μεθόδων νὰ ἀνακαλύψωσι τὴν ἐυλίμενον χώραν, ἐν ἣ ὁὐδὲν γίνεσθαι ναυάγιον. Ἀντὶ ταύτης εὐρίσκουσι τὸν λόγον δι' ὃν ἐναυάγησαν καὶ θλίβονται, καὶ εἰς πᾶν τὸν βῆμα καταλαμβάνονται ὑπὸ φόβου.

Ἡμεῖς οἱ ἄλλοι, ἄνθρωποι ἄπλοοι, οὐτε ἄλλας χώρας ζητοῦμεν, οὐδ' ἐναυάγησαμεν ἴσως, ἢ τοῦλάχιστον ἀγνοοῦμεν τοῦτο. Καὶ χαίρομεν σπειδόμενοι πρὸς τὰ ἐμπρός, καὶ χαίρομεν, ὅτι πάντες ἐγενόμεθα κατὰ ἐν ἔτος πρεσβύτεροι.

Χαίρε λοιπὸν παιδίον ἀσυνλόγητον! Ἀδιάφορον ἂν τὸ ὄραϊον ἄθυρμα, ὅπερ κίτται ἐκεῖ ἐρριμμένον καὶ συντετριμμένον εἶνε ἡ ζωὰ εἰκὼν τοῦ μέλλοντός σου.

Χαίρε μετὰ μετὰ τὸ αἰώνιον μεδίματόν σου! Ἀδιάφορον ἂν κατὰ ἐν βῆμα ἀπομακρυνεῖται τῆς εὐδαιμονίας.

Χαίρε νεανίας, εὐθύμιε καὶ χαριώπῃ. Ἀδιάφορον ἂν κρούσῃ τὴν θύραν τῶν μεριμνῶν, θύραν, ἣν ὁ γέρον τὸν χρόνον ἐρχεται σπειδων νὰ σοὶ ἀνοίξῃ.

Χαίρε κόρη ἀμέριμος, ἡ μετὰ τὸς χαρὰς διεκδοῦσα τὴν ὄραϊον ἑορτήν. Ἀδιάφορον ἂν πλησιάσῃ ἡ ὄραϊον καθ' ἣν τὸ ἔτος τοῦτο θὰ τὸ κρυπτεῖ ἀπὸ τοῦ εὐφροσύνης σου.

Χαίρε ἀνὴρ ἀκαμαίε καὶ γενὴ ὄραϊον, οἱ δοκιμάσαντες τὴν τῶν βίου τῆς πικρίας. Ἀδιάφορον ἂν υπέρβωσιν καὶ ἄλλαι ἑταί, ἄς ἀγνοεῖτε.

Χαίρετε γονεῖς φιλοσοφοί, εἰς οὓς μετὰ διδῶν τὴν χαρὰν τὸ γέλοισ, βλέμμα τῶν τέκνων σας. Μὴ ζητήσητε νὰ μαντεύσητε, τί ἐπιφύλασσει καὶ εἰς ταῦτα ἡ μοῖρα.

Χαίρε καὶ σὺ πρεσβύτα. Ἄν ὀλίγα εἴσοι ἀπολείπονται βῆματα, ἴσως οὐδὲν εἴσοι αὐτῶν εἶνε εἰς οὐ ἐπὶ κῆρον πρὸς τὰ ἄλλα.
Καὶ χαρῶμεν πάντες. Ὁ φιλόσοφος ἄς βυθίσῃ τὸ ἐρευνητικόν βλέμμα εἰς τὸ ἀδιὰ πέραστον σκότος καὶ ἄς περιῶται νὰ μαντεύσῃ τὸ μέλλον. Ἡμεῖς κλίνομεν τὸ γόνυ καὶ εὐχαριστήσωμεν τὸν Θεόν, ὅτι ἔκρυψεν ἡμῖν αὐτό. Ἄλλως ὁ κόσμος θὰ ἦτο ἀπέραντος κατοικία δυστυχῶν θρηνηνομένων, διότι βλέπουντι τί εἰς ἕκαστον ἐπιφύλασσειται.

Ἡ δὲ ἑορτὴ τῆς πρυτῆς τοῦ ἔτους θὰ ἦτο διὰ πάντας σταθμῶν θλιβερὰ, ἐν ᾗ ἀντὶ μεδιμαμάτων, εὐφροσύνων εὐχῶν καὶ συγχαρητηρίων θ' ἀντηλλάσσοντο μόνον ἐκφράσεις παρηγορίας.

Ἄλλ' ἂν ὁ Θεὸς ἐν τῇ ἀπέριφ αὐτοῦ σοφίᾳ ἔκρυψεν ἡμῖν τὸ μέλλον, δὲν μετέβαλεν ὁμως τὸ ὕδωρ, ὅπερ πίνομεν, εἰς ὕδωρ λήθης διὰ τὸ παρελθόν. Ἐκρυψε τὴν αὐρίων, ἀλλὰ ἡ σήμερον καὶ ἡ χθὲς εἶνε πρό ἡμῶν. Ἐκρυψε τὸ τέκνον τοῦ παρελθόντος, ἀλλ' ἀφήκε πρὸ ἡμῶν τοὺς νεογεννητοὺς.

Τί νὰ λέγωμεν ἄρα γι' οὗτοι διηροῦμενοι τὰς ιστορίας των; Τίνα μαθήματα δύνανται νὰ δώσωμεν εἰς τοὺς θελόντας νὰ εὐαλοῦσιν αὐτῶν; Λέγε λοιπὸν παλαιὸν ἔτος, πῶς παρελάθεις ἡμᾶς καὶ πῶς μᾶς παραδίδεις εἰς τὸ νέον. Λέγε πῶς μᾶς εὖρες καὶ πῶς μᾶς ἀφῆκες.

Καὶ ἐν μέσφ τῶν ἀλλαγῶν καὶ τῶν χαρμοσύνων φωνῶν, μεθ' ἣν ὑποδεχόμεθα τὸν διάδοχον τῶν αἰώνων, ὁ ψυχοραγῶν προκατόχος τοῦ ψιθυρίζε λέγεις τινὰς διὰ φωνῆς τῶσφ χαμηλῆς, ὥστε ὀλίγοι μόνον, πολὺ ὀλίγοι δυστυχῶς, τὰς ἠκούσαν.

«Ἐπιλοδοῦσον καὶ ἐγώ, εἰπε νὰ ἀποκησῶ θέσιν περιφανῆ ἐν τῇ πινακῶθῃ ἐν ἣ κατατάσσονται τὰ ἔνδοξα ἔτη. Ἥλπισα ὅτι οἱ μεταγενέστεροι θὰ ἐπαναλαμβάνωσι ὑπερηφάνως τὸ ὄνομά μου. Ἀλλ' οἱ ἄνθρωποι μοῦ ἦσαν παρὸ τῶν οὐρανῶν μου κατώτεροι. Ὅτε κατὰ πρῶτόν με ὑπεδέχθησαν καὶ ἐμεῖς αἰ ἐλπίδες μου ἦσαν μεγάλαι. Ὅθ γίνο μὲγα διὰ τὴν πατρίδα, θὰ γίνο μὲγα διὰ τὴν κοινότητα, θὰ γίνο μὲγα διὰ τὴν εὐημερίαν τῆς ἀνθρωπότητος. Ἀλλ' ἐν ἐκαστῇ ἡμέρᾳ τῆς ζωῆς μου ἐαβέννωτο καὶ μια πᾶν ἐλπίδων μου. Καὶ ἀπεθνήσκω ἀσπμωζ ἀδοξου, ὡς τόσα ἄλλα. Οὐδεὶς θὰ συνδέσῃ τὸ ὄνομά μου πρὸς γεγονὸς μὲγα. Οὐδεὶς θὰ ἀπὸ ὑπερηφάνως εἰς τὰ 87. Ὁκ ἀνθρώποι μοῦ ἦσαν ἄνθρωποι μικροὶ Ἐπιδείκτοί μόνον πῶς θυμὸ φέρων των. Κατὰ τὰς ἡμέρας μὲθ φησεν

ὁ ἀνεμὸς τοῦ πεζοτέρου ὕλισμου. Εἴθε δὲ διάδοχός μου νὰ εἶνε εὐτυχέστερος.»

Αὐτὰ εἶπε τὸ θνησκον ἔτος μετ' ἀγωνιστικῆς φωνῆς, καὶ αὐτὰ ἦσαν ἡ ἀλήθεια. Οἱ ὀλίγοι, οἵτινες τὰ ἠκούσαν, ἐαίρηθησαν ἐπὶ μικρὸν κινούντες τὴν κεφαλήν καὶ ἠρώτησαν: «Ἄνωφελώς λοιπὸν ἐξήσαμεν ἐπὶ ἐν ἔτος, ἀνωφελώς ἐγενόμεθα κατὰ ἐν ἔτος; πρεσβύτεροι;» Ἄλλα τὴν θλιβερὰν σέψην, ἣν ἡ ἀλήθεια ἐνέπνευσε τὴν διόκουσι, παρσυχῶς αἰ ρόδινα ἐλπίδες, ἄς ἀπειθῶς διαγέει πρὸς πάντας τὸ νεογεννητὸν ἔτος.

«Ἐγώ, λέγει τοῦτο; θὰ ωφελήθω ἀπὸ τὰ λάθη τοῦ παρελθόντος. Ἐγὼ θὰ σὰς διδάξω, πῶς πρέπει νὰ με δοξάζητε. Ἐγὼ θὰ συντελέσω εἰς τὴν πραγμάτωσιν τῶν εὐγενῶν πόθων ἕκαστου, ἵνα ἰδῶ ἐκπληροῦμένους τοὺς ἰδικούς μου.»

«Ἐγὼ θὰ σε χειραγωγῶ, παιδίον, δι' εὐπρεποῦς ἀνατροφῆς, ἵνα μὴ ἀπολέσης τὸ μεδίματό σου, ἵνα μὴ ἀπομακρυνθῆς τῆς εὐδαιμονίας.»

Ἐγώ, νεανία εὐθύμιε, θὰ γίνο τῆς νεότητός σου ὁ διδάσκαλος, ἵνα μὴ ἀφεθῆς καὶ σὺ εἰς τὴν τύχην, καὶ ἀντὶ τῆς εἰρήνης κληρονομίας τὰς τρικυμίας τῆς ζωῆς.

Ἐγώ, κόρη ἀμέριμος θὰ παραμερίσω τὰς ἀκάνθας, αἵτινες φύονται ἐν τῇ ὁδῷ σου, καὶ σ' ἐμποδίζουσι νὰ προχωρήσης μετὰ τῆς ἐλευθέρου βωμοῦ, πρὸ τοῦ ὅπου οὐ καλαὶ κόραι γίνονται καλαὶ μητέρες.

Ἐγώ, ἀνδρες καὶ γυναῖκες ὄραμοι, θὰ συγκερῶ τὰς πικρίας τοῦ βίου σας διὰ πνευματικῶν ἠδονῶν, ἄς οὐδ' ἐφαντάσθητε ἔτι.

Ἐγώ, φιλοσοφοί γονεῖς, θὰ καταστήσω μακροτέραν τὴν χαρὰν, ἣν ἀρέσθε ἐκ τοῦ γελόντος ὄραμοτος τῶν διὰ τῆς εργασίας εὐδαιμονούντων τέκνων σας.

Ἐγὼ τέλος, πρεσβύται, θὰ στρώσω μετὰ ἀνθὴ τὸ βραχὺ διάστημα τοῦ βίου σας, καὶ δταν ἀποθάνητε θὰ σφραγίσω τὴν ψῆν σας μετὰ τὸ μεδίματόν τοῦ παραδείσου, ὅστις ἀρμόζει εἰς ἐκεῖνους, οἵτινες ἀρίνουσι τὴν πατρίδα των μεγάλην καὶ εὐτυχῆ.

Τοιαῦτα φάλλει τὸ νεογεννητὸν καὶ τὸ ἀσπάζονται πάντες καὶ πᾶσαι μετὰ χαρᾶς. Ἀλλ' οὐδεὶς ἐνθυμεῖται, ὅτι καὶ τὸ θανόν τριαῦτα ἐψάλλε κατὰ τὰς πρώτας τῆς γεννησιῶς του ἡμέρας.

Εἴθε, αὐτὰ τοῦλάχιστον, νὰ λέγῃ τὴν ἀλήθειαν, ἵνα μὴ ἀσπμωζ καὶ ἀδοξου ἀποθάνῃ καὶ αὐτό.

Ἄλλ' εἴθε πρὸ πάντων ἡμεῖς νὰ εὐμεθα οἱ ἄνθρωποι, μεθ' ἣν θὰ δυνήθῃ νὰ πραγμάτωσιν τὸ ὄραϊον τοῦτο οὐνερον.

ΙΩΑΝΝΗΣ Μ. ΔΑΜΒΕΡΓΗΣ

Μελοδράματος (ἱστορία τοῦ Ἑλληνικοῦ) Θσμ. Πολυκράτους. 45.
Μεχμέτ-Μανουὴλ διήγημα ἱ. Μ. Δαμβέργη. 17.
Μακεδόνων (Περὶ τοῦ Ἑλληνισμοῦ τῶν Ἀρχαίων) Γ. Ν. Κατῆδάκη. 22.
Μελοδραμάτων (τὸ Γαλλικόν) Δάπ. 24. 25. 26.
Μάγια (τὰ) ποίημα ἱ. Πολέμη. 26.
Μαχαίρι (τὸ) διήγημα ἱ. Πολέμη. 27.
Μνημῆσι ἐν Μονάχφ (Ἑλληνικά) Κ. Ν. Παπαμαχαλοπούλου. 30.
Μνημῆσινο Βασιλοπούλας ποίημα ἱ. Μαρᾶνου. 48.

Νεομάρτυς τοῦ Φαλήρου (Ὁ) εἰκὼν Θ'. 38.
Νισούρου (Δημοτικὰ ἄσματα) Ν. Χ. Ἀνδριωτῆκη. 44.
Νόξ καὶ ὁ Βύρων (Ἡ) Γ. Δ. Κ. 44.
Νόμη τοῦ Ἰστροῦ (Ἡ) ἱστορικὸν ἐπεισῶδιον ἱ. Μ. Δαμβέργη. 48.
Νοθία ἐν τῇ Ἐγγυρῷ Νηματουργίᾳ (Ἡ) Ν. Σωροκιάδου. 49.

Ὄλλανδία (Ἑκπαίδευσις καὶ φοιτηταὶ ἐν) Δικ. Ζάρκου. 78.
Ὄλλανδία (Πνευματικὴ κίνησις ἐν) Δικ. Ζάρκου. 12. 13.

Ὀδυσσεὺς Ἀνδρόστεος ποίημα Α. Παράσχου. 23.
Ὁ προβιάμιος τοῦ κ. Σαλτέπα Θ'. 28.
Ὀλυμπιάδος (Πανηγυρικὸς τῆς Α') Στεφ. Δραγοῦμυ. 43.

Ὀλύμπια τοῦ 1888 (τὰ) 44. — Ἡ Γλυπτικὴ. 46. 47. — Παρήθεσις περὶ ὄραϊων τεχνῶν. 48. — Ἡ Ζωγραφικὴ ἐν τῇ Ἑλλάδι Π. Κ. 54.
Ὅλα γέλοισ ποίημα Γ. Μαρτινέλη. — 47.
Ὅτι ἐπικίνδυνα τὰ σχόλια Εἰρηναίου Ἀσώπλου. 48.

Πτηνὰ καὶ Γυναικίαις Ἀριάδνης Μ. Δαμβέργη. 4.
Παλούμπα-Λιόςος Παλουμπώτης ἱστορικὴ σελις Π. Διοκοπούλου. 8. 10.
Πανεπιστήμιον ἐν Σαλαμῖνι (τὸ) Γ. Σ. Φραγκοῦδῃ. 8.

Πρὸ τῆς κλαίουσης Θεοτόκου ποίημα Δ. Κ. Σακελαροπούλου. 15.
Πολιτικὸς καὶ Ὑγίσις Α. Καλλιδικᾶ. 24.
Προφήτης τοῦ Βορρᾶ (Ὁ) Ν. Καζάζη. 24.
Πρωσικὴ μὴναρχία (Ἡ) Ν. Καζάζη. 25.
Περδικοῦλα (Ἡ) ποίημα ἱ. Πολέμη. 28.
Παπαδοπούλα (Ἡ) ποίημα ἱ. Πολέμη. 28.
Παντομίμας (Ἐπιστολὴ ὑπερ τῆς) ἱ. Μαρᾶνου. 34. 32.

Προσευγὴ ποίημα ἱ. Πολέμη. 34.
Πόρφ (Ἐίκοσιν ὄρα ἐν) ἱ. Μ. Δαμβέργη. 32. 33.
Ποδαρὸν (τὸ) διήγημα ἱ. Μ. Δ. 53.

ΠΑΝΟΡΑΜΑ. Ἐπιστήμη, Φιλολογία, Καλλιτεχνία. Ἀδρία. 50. 51. 52. 53.

Ρεκλάμας (Ὁ υἱὸς τῆς) ἱ. Μ. 28.
Ρῶσοι ἐν τῇ Κεντρῷ Ἀσίᾳ (Οἱ) Ν. Κ. Γουλιμῆ. 40.
Ρωσικῆς Φιλολογίας (τὰ Θεμέλια τῆς) Θ. Βελιατοῦ. 51.
Ρόδο (Ἡ) ποίημα Γ. Μαρτινέλη. 52.

Σεμέλη (Ἡ) Ἀρχαία παράδοσις Ν. Παλιερῆκη. 19.
Σχολεῖον κατατάξις (Ἡ εἰς τὸ) Ἀριάδνης Μ. Δαμβέργη. 37.
Στάτιν (Ὁ βαρῶνος) Ν. Καζάζη. 52.

Τζιραλῆς (Κωνσταντίνος) ἱστορικὴ σελις Ἡ Διοκοπούλου. 2.
Τηλεβόλα ἐν Ἑλλάδι (τὰ) Κ. Γ. Ζησοῦ. 5.
Τίμο Ἐύλο (τὸ) διήγημα ἱ. Μ. Δαμβέργη. 44.
Τίνες γενῶσι τὰ ἐξυπνότερα τέκνα (Δύσχη) ἱ. Μαρᾶνου. 45.
Ταμιουτῆρια (τὰ) ἱ. Μ. Δαμβέργη. 49. 50.

Ὑποβρύχιον πλοῖον (Νέον) Ν. Κ. Γουλιμῆ. 48
Υἱὸς ἡ Κόρτῃ; Ἀδρία. 49.

Φωτιὰ (Ἡ) ἀσματικὸν ἱ. Πολέμη. 4.
Φοῖνις ἐν Μισολογίᾳ ποίημα Α. Παράσχου. 5.
Φοῖνος καὶ Ἐθνεγία ἐμμετρον διήγημα Α. Παράσχου. 6. 7.
Φιλανθρωπία — Ἀγάπη Ἀριάδνης Μ. Δαμβέργη. 17.

Φρειδερίκος ὁ Μέγας Ν. Καζάζη. 27.
Φτερά μου (τὰ) ποίημα Στεφ. Μαρτζώκη. 30.
Φλύαρος (Ὁ) ἠθογραφικὴ σελις Κ. Φ. Σκόκου. 34.
Φρειδερίκον (Μετὰ τὸν Μέγαν) Ν. Καζάζη. 34.
Φάρος (Ὁ) ποίημα ἱ. Πολέμη. 34.
Φονεῖς (Ὁ) ποίημα ἱ. Μαρᾶνου. 37.
Φυγάδευσις κείων Φοιτητῶν (Ἡ). 39.
Φιλάρσεκος (Ἡ) ἠθογραφία Κ. Φ. Σκόκου. 41.
Φριτς-Γρην-Χάλλικ Φιλελληνικὴ πινακῶθῃ Γ. Δ. Κ. 44. 42.

Χουστὴν Ἀγῆς-Μεχαὴλ ἱστορικὴ σελις Β. Ψιλάκη. 20.
Χρονικός Πίναξ ἱ. Σακελλάριος. 20.
Χαρτοπαίκτης (Ὁ) ποίημα Γ. Μαρτινέλη. 24.
Χερμῶνας ποίημα Μ. Δ. Γιαννουκάκη. 54.
Χριστοῦγεννα (τὰ) ἱ. Μ. Δαμβέργη. 52.
Χριστιανοὶ (Οἱ πρώτοι) ποίημα Ἄριστ. Ν. Κυριακοῦ. 52.

ΕΒΝΑΙ ΦΙΛΟΛΟΓΙΑΙ

ΑΓΓΛΙΚΗ ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

Τὰ Δύσκολα Χρόνια μυθιστορία Ch. Dickens (Α. Π. Δ.) παράρτημα φύλλον 1-24
Ἐἰς τὴν Ἑκατονταετηρίδα τοῦ Βύρωνος ποίημα Β. Μ. Edmunds (ἱ. Τσακασίνος). 7.
Ἡ Ἐδοσπλαγχνία Α. L. Barbault (Δ. I. Κοκκῶνης). 9.
Ἱστορία τῶν Δακτυλιοφίλων Hodder Westropp (Α. Καραλής). 16. 17. 18. 19.
Ἄμλετ ἀποσπάσματα (Μ. Δαμβέργη). 20. 27.
Ἱστορία τῶν Γραπτῶν Ἀγγέλων Hodder Westropp (Α. Καραλής). 26. 27. 28. 29.
Ἡ Ἐὐχὴ τοῦ πατρὸς διήγημα (Δεσποινὴς Α. Α.) 38.
Ἡ Χείρ τοῦ Φιλαργύρου Καλλιτεχνικὴ παράδοσις (Δεσποινὴς Α. Α.) 40.
Οἱ Τάφοι τῶν Ἀρχαίων Hodder Westropp (Α. Καραλής). 44. 45. 46.

ΓΑΛΛΙΚΗ ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

Ἀκλουσάτη Ἱστορία διήγημα Clayton (Γ. Α. Β.) 3.
Ὁ πρῶτος βίος τοῦ Βύρωνος διήγημα Elie Fourès (Δικ. Ζάρκου). 45.
Ἡ δικαιοσύνη τοῦ Καλφίου διήγημα Judith Gautier (Δικ. Ζάρκου). 6.
Τὸ Ὀφρολῶν τοῦ Κύρ-Γιῶργη Monselet (Α. Καραλής). 7.
Τὴ ζήτησις ὁ ἄγιος Πέτρος Charles Ephevre (Δικ. Ζ.). 15.
Ἡ Χείρ διήγημα Jules Lemaitre (Δικ. Ζ.). 18.

ΓΕΡΜΑΝΙΚΗ ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

Ἐπὶ τῇ ἑκατονταετηρίᾳ τοῦ Σχωπεγγούρου ὑπο Ἀλφρ. Κοϊνίγσπερτ (Π. Η. Α.) 15. 16.
Ἰσπανικὴ Φιλολογία
Προμητοῦρα ἡ τιμὴ τῶν τιμῶν διήγημα Fernan Caballero (Δάκ.) 29. 30. 31. 32. 33.
Ὁ τρίκοχος πῆλος D' Alarcon (Σ.) 39. 40.
Ἰταλικὴ Φιλολογία
Ὁ θάνατος τοῦ Γέρδωνος (Π. Πανᾶ). 2.
Ἡ μαγικὴ νῆσος (Π. Πανᾶ). 8.
Αἱ μεγαλοκρητικὲς τοῦ ἔρωτος παιδικαὶ Mantecazza (Α. I. Κ.) 30.
Ἱστορία ἐνός βιβλίου (Α. I. Κ.) 31.
Ποίημα Stoecheit (Ἄντ. Σ. Μάτσοι) 46.

ΚΙΝΕΖΙΚΗ ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

Ἡ μουσικὴ μετὰ θάνατον διήγημα. 46.
Πῶς γίνονται μεγάλοι ἐν Κίνα. 47.
Ὄνειρον ἡ ζωὴ διήγημα. 49. Τσίγκα-Κι-Τόγκ. (Ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ).

ΡΩΣΙΚΗ ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

Εὐγένιος Ὁνέγγιν Ποβσκιπ (Α. Γ. Κωνσταντινίδης). 2.
Ἡ Μετανάστις (Α. Γ. Κωνσταντινίδης). 9. 10. 11.
Ἄρχονταξ, μῦθος Κρουλῶφ (Π. Α. Α.)
Λίγη πὺθ εἶνε ἡ χαρὰ (Α. Γ. Κωνσταντινίδης)
Τὸ ζουμί τοῦ Δαμιανῶ μῦθος Κρουλῶφ (Π. Α. Α. εἰσῶτις).
Τὰ πρῶτόλια Ν. Η. Γραικῶφ (Α. Γ. Κωνσταντινίδης). 34. 35. 36.

ΤΟΥΡΚΙΚΗ ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

Ἡ Ἀγάπη ποίημα Σααδῆ (Μ. Δ. Ἀργυροπούλου). 9.
Στίχοι ποίημα Σααδῆ (Μ. Δ. Ἀργυροπούλου). 15.

ΤΣΕΚΙΚΗ ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

Ὁ Ἐρωτὸς Κίανος (Α. Μ. Δ.) 12.
Ἡ ποιησις καὶ ἡ πραγματικότης Vrhlicky (Κ.) 28.

Η ΑΡΤΕΜΙΣ

(Ανάμνησις τῆς Πρωτοχρονιάς)

Ἐν τῷ μίῳ τῆς συνομιλίας, ἦτις, ἵνα εἶπω τὴν ἀλήθειαν, δὲν ἦτο ποσῶς διασκειδαστική, ἠγέρθη ἐξαίφνης ἀπὸ τοῦ καθίσματος μου καὶ ἐπήλθισα πρὸς τὸν ἀπειναντι τοίχον. «Θὰ μὲ συγχωρήσετε, κυρία; ἠρώτησα· εἰμαι πολὺ περιέργος νὰ παρατηρήσω ἐκ τοῦ σύννεγγυς τὴν εἰκόνα ἐκείνην». Καὶ ἔστιν θαυμάζων τὴν γραφήν.

Κόρη ὁπῶτε εἰς δέκα ἐτῶν ἤγειρε μετὰ κόπου βρέφος, καὶ διὰ τῆς ἐτέρας χειρὸς καθώδηγε τὴν κρατοῦσαν γαλκίαν νόμισμα δεξιᾶν του, ἵνα θέσῃ αὐτὸ ἐπὶ τῆς τενομένης παλάμης γέροντος ἐπαίτου. Κεκομένη δὲ διὰ λεπτῶν, ἀλλὰ καταφάνων γραμμάτων, ἀνεγινώσκοντο αἱ λέξεις: Τὸ πρῶτον μᾶθημα.

Ἄπο τούτων τὸ βλέμμα μου ἐστρέφεται πρὸς τὰς μορφάς τοῦ γέροντος ἢ τῆς παιδίσκης ἢ τοῦ νηπίου ἐναλλάξ, καὶ ἐπὶ ἐξέστης προσηλοῦτο ἐκθαμβον. Ἐκείνου ἡ κεκοπιακαὶ καὶ μελαγχολικὴ ὄψις ἤκτιροῦσθαι ἐξ εὐγνωμοσύνης, προερχομένης ἐκ τοῦ συγκινητικῆς τρόπου, δι' οὗ ἡ μικρὰ ἐδίδασκεν εἰς τὸν διετῆ ἀδελφῶν τὸ εὐγενέστερον τῶν μαθημάτων. Βλέμμα στοργῆς καὶ πατρικῆς εὐλογίας ἀπὸ τῆς μορφῆς του ἐκπεμπόμενα, ὡσεὶ ἀκτίνες θείου φωτός, περιέβαλλον τὴν συμπαθεῖ ἐλεήμονα. Ταῦτες πάλιν ἢ ἐκ τοῦ δυσαναλόγου βάρους κόπωσης καὶ ἡ χαρὰ ἐπὶ τῇ ἀγαθοεργίᾳ, ἡ συγκίνησις ἐπὶ τῇ θέᾳ τοῦ πάγοντος προσδύτου, ἡ δυσκολία, ἡ ἀπάντα ἵνα διευθύνῃ κατὰ βούλησιν τὴν ἀσάθη καὶ ἀνοπτάκτον τοῦ νηπίου χεῖρα, καὶ ἡ ἀνοπομονήσῃα, ὅτι τοῦτο ἠνεῖτο ὡς ἀφήσῃ τὸ κεράσιον, ὅπερ τόσῳ καλῶς ἐκράτει καὶ ἐσφιγγε διὰ τῶν ἄκρων τῶν τεσσάρων δακτύλων του, ὅλα ταῦτα ἀπετυπῶντο τόσον ζωηρῶς, τόσον εὐδιακρίτως ἐπὶ τῆς μορφῆς τῆς, ὡστε προσηλοῦτο ἐπ' αὐτῆς καὶ ἐνέτρύφα τὸ βλέμμα καὶ ἠνεῖτο ὡς ἀποσπασθῆναι ἐνα μὴ ἀπολέσῃ ὁ θεατὴς τοὺς γλυκεῖς στοχασμούς, οὓς αὐτὴ τῷ ἐπέπνεε. Τοῦ βρέφους εἶτα τὸ γλυκὺ, ἀλλὰ περιβισμένον βλέμμα, δόσις τῆς ἀνησυχίας καὶ πονηρίας ἐν τῷ μεδιμάτι καὶ ἡ σελαγκίωση ἐκ δρόσου ὄψις ἠχμαλῶτευσεν ἐπίσης, ὅπως καὶ αἱ λοιπαὶ, τὸ μαγευμένον ἤδη βλέμμα μου.

— Καὶ τίνας εἶνε ἡ εἰκόνα αὐτῆ; ἠρώτησα τέλος, ἀποσπασθεὶς μετὰ λύπης τῆς μελέτης μου καὶ στρεφόμενος πρὸς τὴν γραῖαν οἰκοδεσποινά. Ὅσα εἶνε ἀντίγραφον βεβαίως ἔργου μεγάλου τεχνίτου, προσέθηκα, ὡσεὶ διὰ ἡ ἀκαλλάξου τοῦ κόπου τῆς ἀπαντήσεως τὴν γραῖαν φίλην μου. Γνωρίζετε τίνας;

— Ναί, εἶνε ἐνός πολὺ μεγάλου ζωγράφου, ἀπῆντησεν ἐκείνη μετὰ τόνου σκωπτικοῦ. Σὰς ἀρίστου; Καὶ τί τῆς εὐρίσκετε; Εἶνε ἀριστοῦργηκὰ, εἶπον μετὰ πείπονησῃος.

— Μάλιστα, ἀπῆντησεν ἀντιλέγουσα. Ἐνας ζητιάνος ἐκεῖ καὶ ἐνα παλιόκοριτοσ, καὶ ἐνα μωρό. Ἐμμορφο πρᾶγμα. Πῶς φαίνεται ὅτι γνωρίζετε τοὺς μεγάλους ζωγράφους! Εἶνε τῆς Ἀρτέμιδος!

— Τῆς δεσποινίδος ἀνεψιάς τας! ἀνεκράξα ἐκπληχτός. — Μάλιστα. Ἢ, σὰς ἀρῶσι τὴν ἑσπέραν. Καὶ τῆς ἐσπ. ἔγω γὰρ ζωγράφησθαί μιν, προσέθηκε μετὰ φιλαρεσκίας καὶ ἐγώσεω, ὄν δὲν θὰ ἤλιπε τις νὰ τρέψῃ ἐπὶ διὰ τὸν ὑπερφιλία ἐαυτοῦ τῆς, ἀλλὰ πῶς ἀκοῦσι ἡ εὐγενεία τῆς....

Ὅτε, ἀποχαιρετίσας τὴν κ. Μ., ἐξηρχόμην τοῦ οἴκου τῆς, ἡ εἰκόνα τῆς ἀνεψιάς τῆς μὲ συνάδευε. Δὲν μοὶ τὴν ἐγάρτιν οὐδὲ τὴν ἐκλεψα βεβαίως. Καὶ ὁμῶς ἦτο πρὸ ἐμοῦ ἀκόμη ἡ εἰκόνα, θαμβοῦσά με, ὡς νὰ εἶχον ἀνεπίσης τὸν ἦλον ἐπὶ στιγμῆν, καθαρὰ καὶ μετ' ὄλων τῆς τῶν λεπτομερειῶν, ὡς νὰ ἦσαν φωτογραφικὴ μηχανὴ οἱ ὀφθαλμοὶ μου.

Καὶ τὰ χεῖλη μου ἐφίθριζον: Ἡ Ἀρτέμις! Ἀλλὰ τί εἶνε λοιπὸν αὐτῆ ἡ Ἀρτέμις!

Τὰς πρώτας ἡμέρας, καθ' ἃς κατώκησα εἰς τὸ ἰσόγειον πάτωμα τῆς οἰκίας τῆς κ. Μ., τὸ πρῶτον πρᾶγμα ὅπερ ἀντήχησεν εἰς τὴν ἀκοήν μου, ἦτο ἡ ἀγρία τῆς φωνῆς, ἐπιπληττούσης ὑπὲρ τῆρταιν, ἠτις ἀφῆκε τὸν χορδιστὴν νὰ φύγῃ χωρὶς ἐν εἰδοποιήσῃ τὴν κυρίαν, ἠτις τὸν εἶχε προσκαλέσῃ. Ἡ πτωχὴ ὑπὲρ τῆρταιν εἰσώπα, φοδομένη. Ἄλλ' ἐγῶ, ὅστις δὲν εἶχον κίνενα φόβον νὰ μὲ ἀκούσῃ ἡ ἰδιοτροπίος γραῖα, ἐφίθρισα. — Πολὺ καλὰ ἔκαμε. Παρσκευασζόμεν ὅτε δι' ἐξετάσις καὶ ἡ πρὸς βεβαίως τοῦ κλειδοκυμβέλου δὲν θὰ συνετελεε ποσῶς εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τῶν. Καὶ μάλιστα, ἂν ἐπαίζεν ἡ γραῖα....

Ὅτε ὁμῶς μετὰ τινας ἡμέρας ἤκουσα ἤχου μουςικῆς, ὅτε μὲν βαθεῖας καὶ μελαγχολικῆς, ὡς στενάγμουσ κατὰ τὴν συγκρατηθεῖς, ὅτε εὐθύμοσ ὡς γέλωσ παιδίου καὶ ὅτε περιπαθοῦσ, ὡς καὶ ἡ πρώτη ἐρωτικὴ ἐξομολόγησις, ἤχουσ κατεργημένους ἄνωθεν ὡς διὰ μαγείας καὶ ἀπομακρυνόμενους ὡς ὠραῖον ὄνειρον, ἡ κατὰ τοῦ κλειδοκυμβέλου μῆσις μου ἐκόπασε, τὰ βιβλία μου ἐκλείσθησαν καὶ ἐγῶ, ἀποδιώκων πᾶσαν ἀλλην σχολαστικὴν σκέψιν, συγκινηθήμενος, θαυμάζων, μετρησοῦμένη εἰς τὸν οὐρανόν, τοῦ οἴου ἡ γλώσσα ἡ θεσπεσία θὰ ἦτο βεβαίως ἡ μουσικὴ ἐκείνη.

Καὶ ὅτε μετὰ καιρῶν, ἀνελθὼν ἵνα ἐπισκεφθῶ τὴν οἰκοδεσποινά, ἐξέφρασα αὐτῇ τὸν θαυμάσιόν μου διὰ τὴν μουσικὴν τῆς δεινότητα.

— Ἐγῶ;... μοὶ ἀπεκρίθη. Ὅχι δὲ ἐπαίκα ἄλλοτε, ἀλλὰ τῶρα;... Ἦτο ἡ ἀνεψία μου. Εἶνε καλὴ ἡ καυμένη, ἀλλὰ τὸ πᾶνον τῆς ὁ Θεὸς νὰ τὸ κάμῃ πᾶνον. Ἦτο ἡ ἀνεψία μου Ἀρτέμις!

— Τότε κατὰ πρῶτον ἐφίθρισα καθ' ἐαυτόν: Ποία νὰ εἶνε αὐτῆ ἡ Ἀρτέμις;

Τὴν παραμονὴν τῆς πρώτης τοῦ ἐτους ἡ κ. Μ. μὲ προσέκαλεσε νὰ κόψωμεν τὴν βασιλοπότηταν.

Ὅσα εἶμαι μόνη, μοὶ εἶπεν ἀπὸ τοῦ παραθύρου τῆς; καὶ βεβαίως ἡ συντροφία μου δὲν θὰ εἶνε πολὺ θαύσεδιαστική ἀναλόγως τῆς βραδυῆς. Ἀλλὰ γνωρίζω ὅτι δὲν πηγαίνετε ποθενά. Τὸ πολὺ ἰσῶς ἔθη καὶ ἡ ἀνεψία μου μὲ τὴν μητέρα τῆς. Ἄν θέλατε....

— Εὐχαριστῶ, ἀπεκρίθην. — Τὸ ἔτος ἐκεῖνο εἶχε θέσις πρὸ ἐμοῦ ἐν αἶνιγμα ὄφειλε αὐτὸ τοῦτο νὰ τῷ λύσῃ. Εἶχον καὶ ἄλλας προσκλήσεις, ἀλλὰ τὰς παρῆλας ὄλας. Ἐπρεπε νὰ γνωρίσω τέλος αὐτὴν τὴν Ἀρτέμιν.

Ματαῖα ἐν τούτοις ἡ ἐλπίς καὶ ἡ προσδοκία μου. Ὁ ἀθλιὸς καιρὸς ἐκόλυσε τὴν ἀνεψίαν νὰ ἔθῃ εἰς τῆς θείας τῆς κατεδικάσθην δὲ ὁ πτωχὸς νὰ διέλθῃ τὰς τελευταίας ὥρας τοῦ σωτηρίου ἐκείνου ἐτους ἐν ἀπογνώσει, διότι ἡ οἰκοδεσποινά μου εἶχε τὴν καλὴν συνήθειαν νὰ ἀνοίγῃ ἐν τῇ συνομιλίᾳ μακρὰς παρενεθῆσ ὑπνοῦ.... ἐγῶ δὲ δὲν ἠδύναμην νὰ τὴν μιμηθῶ. Ἐδύναμην μόνον νὰ στοιχηματίσω ὅτι ἄλλοσ χριστιανὸς δὲν ἀνέμεινε μετὰ τόσης ἀγωνίας τὸ μεσονύκτιον, καθ' ὃ μετὰ τὴν τυπητὴν καταμείριεν τῆς βασιλοπότητας θὰ ἐλθόν τέλος τὰ βίβασα τοῦ ἐτους καὶ τὰ ἰδικὰ μου βίβασα.

Ἀλλὰ δὲν πρὲπει νὰ παραλείψῃ ἐπὶ ἐπαίξωμεν καὶ μίαν κομπίαν διὰ νὰ χάσω μίαν δραχμὴν καὶ διὰ νὰ ἀκούσω τὸ ἀπαραιτήτων, ὅστις τὰς λέξεις ταῦτας ἡ μὲν γραῖα ἐβυθίσθη εἰς ὑπνον, ἐγῶ δὲ εἰς σκέψις, ὡν κύριον ὑποκείμενον ἦτο ἡ ἀγνωστος κόρη ἢ εἶχον πρὸ ἐμοῦ τὸ ὠραῖον καλλιτέχνημα καὶ τὴν δυσμορφον θεῖον. Κατότε κατηνύσθη ἡ ἀπογνώσις μου.

Τὴν ἐπανταξομένην: Ἀνίστήτω ὄψηλόν πλέρυ τοῦ δένουτος. Ἐπιθερίσις λευκὴ ὡς χάρτης; Ὁφθαλμοὶ γαλανοὶ ἀλλ' ἄνευ θελήτρου καὶ πρὸ πάντων ἄνευ πυρός. Ὁ δόντες λευκοτάτοι, ἀλλὰ μεγάλοι. Κόρη ἔαυθη ἀργῶστου μῆκουσ καὶ χεῖρες μακρὰ ὡς τὰς χεῖρας τῆς θείας τῆς, διότι... εἰς αὐτὴν ορεῖλω τὰ χαροκατηρητικὰ ταῦτα τῆς ἀνεψιάς τῆς. Μοὶ τὰ παρενεθῆκα κατὰ καιροῦ ἀδιαφόρου ἐν ταῖς συνομιλίαις, ἀλλ' ἐγῶ τὰ συνήγαγον ἐπιμελῶς καὶ μετ' ὀλην τὴν καλὴν ποιότητά τοῦ ὀλυκοῦ κατῶρθωσα νὰ πλάσῃ ἐπ' αὐτῶν ἐν σύνολον, τόσῳ εὐάρεστον δι' ἐμὲ, ὡστὲ μετ' αὐτοῦ καὶ μόνου νὰ διέλθῃ τὰς ὑπολοιπῶσ ὡρας τῆς ἑσπέρας; ἄσ οὐδὲν ἄλλο ἐποίησα πλὴν τῶν ρογγαλίσμων τῆς οἰκοδεσποίνης μου.

Λέγουσιν ὅτι ὁ ἔρως δὲν εἶνε τῆς Ἀφροδίτης υἱός, ἀλλὰ τῆς ἀρτίας. Ἐάν εἶνε ἀληθῆς ὁ ὠραῖος οὗτος ἰσχυρισμός, βεβαίως ἐγῶ κατὰδικασθεῖς ὑπὸ τῆς οἰκοδεσποίνης μου εἰς πλὴρὴ ἀργίαν εἶχον δικαίον νὰ εὐρεθῶ ἐξαίφνης ἐρωτευόμενος μετ' ἀνεψίαν τῆς, τὸ μόνον πρόσωπον, ὅπερ κατ' ἐκείνην τὴν ἐσπέραν ἐβλεπόν, ἐστῶ καὶ νοερός. Διότι ἐννοεῖται καλῶς, ὅτι τὴν κοιμωμένην οὐδεμίαν εἶχον ὁρεῖν νὰ περιβάλω διὰ τῶν βλεμμάτων μου. Δὲν μοὶ ἐφαίνετο ποσῶς παράδοξον ὅτι ἠγάπησα ἄσηλόν. Ὅσα εἶχε τῶσ ὠραῖαν ψυχὴν ἢ καλλιτέχνης κόρη, ὡστὲ τί πρὸς ἐμὲ οἱ μεγάλοι ὀδόντες; καὶ οἱ ἄνευ θελήτρου ὀφθαλμοὶ τῆς; Ἄλλως τε, ἰσχυρομένη, ἰσῶς διὰ τὴν θεῖαν μόνον στερούται θελήτρου. Πλὴν διατὶ αὐτῇ, καιροὶ τόσον καθ' ὅλα τὰ ἄλλα ἀγαπῶσα τὴν ἀνεψίαν τῆς, νὰ μοὶ τὴν ζωγραφικὴν μὲ χρώματα τόσον ἀντικαθητικὰ; Τοῦτο μοὶ ἐφαίνετο παράδοξον, ἀλλὰ δὲν μετέωλος νὰ τὴν ἐξωρῶ ἐγῶ ἐπὶ μᾶλλον, ἐξαίρων τὴν καλλονὴν τῆς ψυχῆς τῆς καὶ περιβάλλον τὴν ὄψιν τῆς διὰ θαυμασίας αἰγίας.

— Ἦμῶν ἀλλῶσ ἐρωτευόμενος, καὶ τὰς ἀνεκφράστους ἠδονῆς, ἄς δωρεὶ ἐν ἀρχῇ τὸ πολυτάραχον καὶ ἐπώδυνον τοῦτο αἰσθημ, τὰς ορεῖλω κατὰ μέγα εἰς τὸν ὑπνον τῆς κ. Μ. Ἄνευ αὐτοῦ μόνον ἡ περιέργεια ἢ με συνέδεε πρὸς τὴν Ἀρτέμιν. Ἄνευ αὐτοῦ δὲν θὰ ἐβυθίζομην καὶ πάλιν εἰς ρευθασμούς πρὸ τῆς εἰκόνας, ἢ ἐγραφην ἢ χεῖρ τῆς, ἵνα λατρεῦσα τὴν καλλιτεχνικὴν ψυχὴν, ἦτις τοιαῦτα διὰ τῆς γραφίδος τῆς ἐδίδασκε καὶ ὑπεύτου αἰσθηματα. Ἄνευ τοῦ ὑπνου τῆς δὲν θὰ ἀνεμινησκόμεν τῆς ἐνθέου μουσικῆς καὶ τοῦ ἔσματος τῆς, καὶ δὲν θὰ ἤσθανόμην ῥίγος συγκινησεως παρόμοιον πρὸς ἐκεῖνο, ὅπερ τότε κατὰ πρῶτον εἶχε διαδράμει τὸ σῶμά μου. Ἄνευ τοῦ ὑπνου τῆς θείας, τέλος, δὲν θὰ συνήγον ἐγῶ τὰ ὑπὸ ταύτης φιλοδοξηθέντα μοὶ κατὰ καιροῦ χαροκατηρητικὰ τῆς ἀνεψιάς, διὰ νὰ δημιουργήσω τὸ πλάσμα ὅπερ ἠγάπων.

— Καὶ πόσας ὠραῖας πρωτοχρονιάς ἐπέρασά ἐκεῖ εἰς τὸ ἄκρον τοῦ σπιτιοῦ! Πόσας... εἶπεν ἀφῆνης μετὰ τὴν τρίτην ἢ τετάρτην ἀτύπνισίν τῆς, ὡς νὰ ἐξηκολούθει συνδιᾶλεξιν, ἢν οὐδὲν εἶχε διακόψει. Ἄς εἶνε. Καὶ τί μαζία ποῦ εἶχα τότε... Εἶρετε, ἐγῶ εἶμαι πολὺ προληπτικὴ. Ὁ πρῶτος ἄνθρωπος ποῦ θὰ ἴδω τὸ πρῶτὸ τῆς πρωτοχρονιάς... ἡ τύχη του, θὰ ἐπηρᾶσῃ τὴν τύχην μου δι' ὄλων τὸν χρόνον. Ἐρχεσθε τὸ πρῶτὸ νὰ σὰς ἴδω; Ἐλάτε σὰς παρακαλῶ. Ὅσα σὰς περιμένει εἰς τὰς ὀκτώ. Εἶθε ὑγιῆς, καλῶς, θὰ μοῦ φέρεται εὐτυχίαν δι' ὄλων τὸν χρόνον, ἂν ἴδω σὰς πρῶτον. Ἐλάτε. Ὑπεσῆθην καὶ τοῦτο εἰς τὴν οἰκοδεσποινά μου, διότι ἐγῶ δὲν ἤμην ποσῶς προληπτικός.... Ἐκόψωμεν ἐπιτα τὴν βασιλοπότηταν, τὴν μεταβίλομεν εἰς θρόμματα δια νὰ εὐρῃ ἐκείνη πάλιν τὴν τύχην τῆς μετὰ τὸ μικρὸν ἀργυροῦν νόμισμα καὶ.... ὄρα τῷ Θεῷ, ἀπεχωρήσθημεν τέλος, ἐνῶ ἐξῶ εἰς τὰς ὁδοὺς ἀντήχουν ἀκόμη ἔσματα εὐθυσμα, οἱ τελευταῖοι ἀποχαιρετισμοὶ τοῦ ληξάντος ἐτους. Μολοντί δὲ ἡ φιλοξενήσασά με καθ' ὄλην τὴν ἐσπέραν δὲν ἦτο ποσῶς ἔνοχος, ἐγῶ ἐπανῆλθον εἰς τὸ δωμάτιόν μου ἐρωτευόμενος, καὶ μόνον ὅσοι ἔτυχε νὰ πάθωσι τὸ αὐτὸ δύναται νὰ μαντεύσασί ποσῶν ὠραῖα ὄνειρα ἐβλεπόν καθ' ὄλην τὴν νύκτα.

Τὴν ἐπαύριον, ὅτε ἐξύπνησα—ὕπερ ποτε ἐρωτευόμενος—ἐνεδύθημ ταχέως καὶ ἐσπευσά νὰ ἐκπληρώσω τὴν ὑπόσχῃν μου. Εἶπον: Ἄδα ὅτι δὲν ἤμην ποσῶς προληπτικός. Ἀπῶδειξέ με, ἦτις τοιαῦτα διὰ τῆς γραφίδος τῆς ἐδίδασκε καὶ ὑπεύτου αἰσθηματα. Ἄνευ τοῦ ὑπνου τῆς δὲν θὰ ἀνεμινησκόμεν τῆς ἐνθέου μουσικῆς καὶ τοῦ ἔσματος τῆς, καὶ δὲν θὰ ἤσθανόμην ῥίγος συγκινησεως παρόμοιον πρὸς ἐκεῖνο, ὅπερ τότε κατὰ πρῶτον εἶχε διαδράμει τὸ σῶμά μου. Ἄνευ τοῦ ὑπνου τῆς θείας, τέλος, δὲν θὰ συνήγον ἐγῶ τὰ ὑπὸ ταύτης φιλοδοξηθέντα μοὶ κατὰ καιροῦ χαροκατηρητικὰ τῆς ἀνεψιάς, διὰ νὰ δημιουργήσω τὸ πλάσμα ὅπερ ἠγάπων.

I. ΜΑΡΑΝΟΣ

ΕΡΓΑ ΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ

Ἡ Ἐβδομάς εὐχεται τοῖς ἀναγνώστασις αὐτῆς εὐδαίμον τὸ νέον ἔτος.

Οὐδαὶς ἀγνῶσι βεβαίως ὅτι ἐκ τοῦ Ἐλληνικοῦ Παρασσού ὠραῖα δρέπει ἄνηθ καὶ τὰ δίνει εἰς κομφούταξ ἀνοθεῖμαξ ὁ ποιητικώτατος Γάλλοσ κ. Γουσταῖοξ Αἰσφρόν. Ὁ τίλοξ *qu'il en* θὰ ἦτο προσβόλη δι' αὐτόν. Ὅσοι δὲ παρευρῆσαν τὴν προχθῆσιν ἐσπέραν ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ φιλολογοῦ συλλόγου Παρασσού, θὰ νῆχῃθησαν βεβαίως νὰ εἶχονεν πολλοὺξ Ἐλληνοσ τοῖουτοῦξ. Ὁ κ. Αἰσφρόν εἶνε ἀπὸ τῶν πρῶτινοξ τῆξ Γαλλίας ἐν Πειραιεῖ, ἀλλ' ἀπὸ πολλοῦ τόσον ἐσυνεθῆσασμεν νὰ ἐπαναλαβῶμεν τὸ ὄνομά του, ὡστε καὶ αὐτὸ φαίνεται ἡμῶν Ἑλληνοκώτατον, ὡσον καὶ αἱ ἰδέαι του. Οὐδῶλοξ δ' ἐπῆρξεν παραδοξόν ὅτι συνισθῶν ἐαυτόν πρὸς τοὺξ ἀκούσταξ του, προσέθηκε δῆτικατᾶξταξ μὲν ἐπ' ἄλλων, ἀλλ'

ἔστιν ἐπὶ στιγμῆν. Ἡ κυρία, ἐσκέφθη, εὐχαριστεῖται νὰ πρωτοῖδῃ ἐμὲ. Ὅθ τῆς φέρῃ τύχην ἡ νεότηξ καὶ ἡ ὑγεία μου, ἀλλ' ἐγῶ;... Ὅθ μοὶ φέρῃ ἄρᾳ γε εὐτυχίαν ἢ ἐπισκεψῆσ αὐτὴν; Ὡθισα τέλος τὴν θύραν διώξασ τὸ νεφροσ, ὅπερ ἦλθε νὰ μὲ πιασῃ, καὶ ἐσπῆλθον. Ἀλλὰ φαντασῆτε τὴν ἐκπληξίν μου, ὅτε ἀντὶ τῆξ γραῖας εὐρόν καταθμεμένη ἐπὶ τοῦ ἀνακλιντροῦ κόρην τόσῳ ὠραῖαν, ὡστε ἀδύνατον νὰ τὴν περὶγράψω. Ἀλλῶν ὡς αὐτὴν δὲν εἶχον ἴδει ἀκόμη. Μοὶ ἐφαίνετο ὀπτασία, ὄνειρον. Ἀλλὰ τὸ διέλυσε παραυθῆσ ἡ κ. Μ. εἰσελθοῦσα καὶ λέγουσα.

Ἐπῆρξεν ἐπὶ στιγμῆν. Ἡ κυρία, ἐσκέφθη, εὐχαριστεῖται νὰ πρωτοῖδῃ ἐμὲ. Ὅθ τῆς φέρῃ τύχην ἡ νεότηξ καὶ ἡ ὑγεία μου, ἀλλ' ἐγῶ;... Ὅθ μοὶ φέρῃ ἄρᾳ γε εὐτυχίαν ἢ ἐπισκεψῆσ αὐτὴν; Ὡθισα τέλος τὴν θύραν διώξασ τὸ νεφροσ, ὅπερ ἦλθε νὰ μὲ πιασῃ, καὶ ἐσπῆλθον. Ἀλλὰ φαντασῆτε τὴν ἐκπληξίν μου, ὅτε ἀντὶ τῆξ γραῖας εὐρόν καταθμεμένη ἐπὶ τοῦ ἀνακλιντροῦ κόρην τόσῳ ὠραῖαν, ὡστε ἀδύνατον νὰ τὴν περὶγράψω. Ἀλλῶν ὡς αὐτὴν δὲν εἶχον ἴδει ἀκόμη. Μοὶ ἐφαίνετο ὀπτασία, ὄνειρον. Ἀλλὰ τὸ διέλυσε παραυθῆσ ἡ κ. Μ. εἰσελθοῦσα καὶ λέγουσα.

— Σὰξ ἐπερόλαβαν, καλέ μου φίλε. Ἦλθε ἡ ἀνεψία μου πρῶτη. Νὰ σὰξ συστήσω. Ἡ ἀνεψία μου Ἀρτέμις!

Καὶ ἐπειδὴ ἔβλεπε τὴν ἀμυχανίαν μου. — Σὰξ φαίνεται παράξενον, ἐξηκολούθησε, νὰ τὴν εὐρίσκετε τόσον ὠραῖαν, ἐνῶ ἐγῶ τὴν κακοσοσταίνω πάντοτε. Τὸ κάμνω ἀκριβῶς ἐπὶ τούτῳ διὰ νὰ ἐκπλήττῃ. Βλέπετε πῶξ ἐμαίνατε.

Ἐμῖνα πρᾶγματι χθῆνον... Ἐν τῇ ἀγγελικῇ ἐκείνῃ καλλονῇ ἐβλεπον τὴν ἀπῶλειαν, τὸν τάφον τοῦ νεογεννητοῦ ἐρωτόξ μου. Ἀλλῶν εἶχον πλάσει, ἄλλῶν εἶχον ἀγαπᾶσαι ἐγῶ. Ὁ ἐπὶ τῇ ἀμυχανίᾳ μου γλυκοὶ καὶ μελωδικὸξ γέλωξ τῆξ Ἀρτέμιδος ἐσθεσε τὴν φλόγα μου καὶ ἐξωρῆσε διὰ πάντοξ ἐκ τῆξ καρδίαν μου τὴν λατρετήν εἰκόνα τῆξ ἐρωμένηξ, ἢν κατὰ πρῶτον εἶχον ὄνειροπολήσει.

Ἐκτοτε ὁμῶξ ἐγενομῆν προληπτικὸξ καὶ—χθῆνῶ διατὶ—ποθῶ νὰ βλέπω ὠραῖα πρόσωπα, ὅταν ἐξυπνῶ τὴν πρῶταν τῆξ πρωτοχρονιάξ.

Ἰσῶξ διότι ἡ καλλονὴ τῆξ Ἀρτέμιδος με ἔωσεν ἀπὸ τὸν ἔρωτα, ὁ ὁποῖοξ, ὡξ λέγουσιν, εἶνε τὸ δεινότερον τῶν παθημάτων.

I. ΜΑΡΑΝΟΣ

ΕΡΓΑ ΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ

Ἡ Ἐβδομάς εὐχεται τοῖς ἀναγνώστασις αὐτῆς εὐδαίμον τὸ νέον ἔτος.

Οὐδαὶς ἀγνῶσι βεβαίως ὅτι ἐκ τοῦ Ἐλληνικοῦ Παρασσού ὠραῖα δρέπει ἄνηθ καὶ τὰ δίνει εἰς κομφούταξ ἀνοθεῖμαξ ὁ ποιητικώτατος Γάλλοσ κ. Γουσταῖοξ Αἰσφρόν. Ὁ τίλοξ *qu'il en* θὰ ἦτο προσβόλη δι' αὐτόν. Ὅσοι δὲ παρευρῆσαν τὴν προχθῆσιν ἐσπέραν ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ φιλολογοῦ συλλόγου Παρασσού, θὰ νῆχῃθησαν βεβαίως νὰ εἶχονεν πολλοὺξ Ἐλληνοσ τοῖουτοῦξ. Ὁ κ. Αἰσφρόν εἶνε ἀπὸ τῶν πρῶτινοξ τῆξ Γαλλίας ἐν Πειραιεῖ, ἀλλ' ἀπὸ πολλοῦ τόσον ἐσυνεθῆσασμεν νὰ ἐπαναλαβῶμεν τὸ ὄνομά του, ὡστε καὶ αὐτὸ φαίνεται ἡμῶν Ἑλληνοκώτατον, ὡσον καὶ αἱ ἰδέαι του. Οὐδῶλοξ δ' ἐπῆρξεν παραδοξόν ὅτι συνισθῶν ἐαυτόν πρὸς τοὺξ ἀκούσταξ του, προσέθηκε δῆτικατᾶξταξ μὲν ἐπ' ἄλλων, ἀλλ'

ἔγεννηθη ἐν Κύπρω, ἀπῶ ἔρματι τῶν Ἑλληνικῶν χωρῶν. Ἰσῶξ μάλιστα ὁ προσδιορισμός οὗτοξ καὶ μόνοξ ἐφῆρξεν παράδοξοξ εἰς τοὺξ μὴ λησμονησανταξ, ὅτι ἡ Συρία εὐρίσκεται πάντοτε εἰς τοὺξ ὠραῖοὺξ ἀκρῶταξ τοῦ Ἀρχαῖοῦ καὶ Μεσαιωνικοῦ Ἑλληνισμοῦ, τοὺξ τόσα ὄνειρα, τόσοὺξ πόθοὺξ διεγειρόνταξ! Ἐνθουσιώδοξ ἦτο ὁ ἐναρξητέροξ ὕμνοξ του πρὸς τὴν Ἑλλάδα, τὴν δευτέραν πατρίδα του, ὡξ τὴν ἐκάλεσε, συνδέσασ αὐτὴν διὰ ποιητικωτάτηξ στροφῆξ πρὸξ τὴν Γαλιαν, ἵνα τὰξ στεφανώσῃ ἀμφοτέρηξ. Τὰ δὲ εὐτοῦπέλα καὶ τὰ ἐρωτικὰ του ποιημάτια ἐπίσης καὶ χαρῖενα ἦσαν καὶ αἰσθηματικώτατα, ἀλλὰ ἰδὴ τὸ Παράτορον του ἦτο παρῆπονον Ἑλληνικῆξ καρδίαν, καὶ δικαίωξ παρεκλήθη νὰ τὸ ἐπαναλάβῃ καὶ δικαίωξ τὸ ἐπεκρότησεν ὁ τύποξ ὅλοξ. Ἐπρεπε ξένοξ— ἂν δὲν εἶνε ἄδικον νὰ τὸν καλέσωμεν οὕτω— ξένοξ καὶ ἀντιπροσώποξ μάλιστα ἐπίσημοξ τῆξ Φραγκίας, νὰ ἐγερῆ καὶ νὰ μᾶξ ῥίψῃ πικρὰ πικρὰ εἰς τὸ πρόσωπον αὐτόξ τοῦ παρῆπονον.

Αὐτό νὰ τὸ παρῆπον ποῦ καίει τὴν καρδίαν μου ἰσῶξ ἐφαρῶμετε πολὺ, ὡ Ἑλληνιστοὶ μου. Ὅλα σὰξ εἶνε φράγγικα, δια τὰ ἐκλεμένα. Κ' Ἑλληνικὸ πᾶ ἔσμο δὲν εἶμην κανένα. Φράγγικοξ εἶνε ὁ χορὸξ, φράγγικ

Η ΒΑΣΙΛΟΠΗΤΤΑ

Ο κόσμος ακατάπαυστα γυρνά... η φύση τή θωριά της δεν αλλάζει...

Η ΦΩΤΙΑ

Καρδιά φτώχη, σκουμμένη σαν ιτιά... της ευμορφιάς σ' εθάρωσέ η αγάπη...

Εγώ η ζωή μας θύρια κυρία... Έτσι προχθές το βράδυ πάλι είδα...

Αγάπησε τη λάμψη, μα δεν γράει... γράφω, την πλησιάζει, αλλά και οι...

Καρδιά φτώχη, χωρίς ελπίδα μία... ελπίδες και σ' την ίδια άδυναμία...

Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΜΟΥ!

[Σελίδα εκ του λευκώματός της]

Μεθ' υπερφαναίας εκθέτω τὸ ἔργον μου... ὅπερ περιπατῶν χθές, ἀγαθὴ τύχη, ἔδημι...

Ολίγα λέξεις ελπίζω ότι θα δικαιώσουν τους ισχυρισμούς μου.

Ο άνθρωπός μου έχει ὄλγ' ἀλίγη κόκκαλα... διὰ τὴν βαδίσει καὶ τὰ ἵσταται ὄλγ' ἀλίγη...

Περὶ τὸν εἶναι μὴ φαίνεται ὡς ἀνάπτω... ἐνταῦθα πόσων κακῶν ἀπαλλοτρίωται...

Ὁ ἀνθρώπος μου ἔχει καὶ ἄλλα προ... ὀντάρια εἶνε ὁ μόνος ἀνθρώπος ὅστις...

Καὶ διὰ τὸ μὴ προσθήκατε νὰ μοι πα... ρατήρησθε ὅτι δὲν ἐκαμὰ τίποτε...

Ὁ ἀνθρώπος μου δὲν εἶαι κατὰμαχον... ὁ ἀνάμαχος εἶνε ὁ ἀπαραίτητος καὶ ἀ...

Αἰὶ τὸ μὲν εἶπα ἴσως καὶ ἀποφασί... ζει ἡ κεφαλὴ τοῦ ἀνθρώπου σου...

Ὁ ἀνθρώπος μου δὲν εἶαι κατὰμαχον... ὁ ἀνάμαχος εἶνε ὁ ἀπαραίτητος καὶ ἀ...

Ὁ ἀνθρώπος μου δὲν εἶαι κατὰμαχον... ὁ ἀνάμαχος εἶνε ὁ ἀπαραίτητος καὶ ἀ...

Ὁ ἀνθρώπος μου δὲν εἶαι κατὰμαχον... ὁ ἀνάμαχος εἶνε ὁ ἀπαραίτητος καὶ ἀ...

Ὁ ἀνθρώπος μου δὲν εἶαι κατὰμαχον... ὁ ἀνάμαχος εἶνε ὁ ἀπαραίτητος καὶ ἀ...

Ὁ ἀνθρώπος μου δὲν εἶαι κατὰμαχον... ὁ ἀνάμαχος εἶνε ὁ ἀπαραίτητος καὶ ἀ...

Ὁ ἀνθρώπος μου δὲν εἶαι κατὰμαχον... ὁ ἀνάμαχος εἶνε ὁ ἀπαραίτητος καὶ ἀ...

Κύριε Δευθενῆ τῆς ἑβδομάδος

Κατὰ τὴν ὑμετέραν ἐντολήν παρευρέθη... μὲν ἐν τῇ ναυδίῳ τοῦ Παρθεναιωτικοῦ...

Κατὰ τὴν ὑμετέραν ἐντολήν παρευρέθη... μὲν ἐν τῇ ναυδίῳ τοῦ Παρθεναιωτικοῦ...

Κατὰ τὴν ὑμετέραν ἐντολήν παρευρέθη... μὲν ἐν τῇ ναυδίῳ τοῦ Παρθεναιωτικοῦ...

Κατὰ τὴν ὑμετέραν ἐντολήν παρευρέθη... μὲν ἐν τῇ ναυδίῳ τοῦ Παρθεναιωτικοῦ...

Κατὰ τὴν ὑμετέραν ἐντολήν παρευρέθη... μὲν ἐν τῇ ναυδίῳ τοῦ Παρθεναιωτικοῦ...

Κατὰ τὴν ὑμετέραν ἐντολήν παρευρέθη... μὲν ἐν τῇ ναυδίῳ τοῦ Παρθεναιωτικοῦ...

Κατὰ τὴν ὑμετέραν ἐντολήν παρευρέθη... μὲν ἐν τῇ ναυδίῳ τοῦ Παρθεναιωτικοῦ...

Κατὰ τὴν ὑμετέραν ἐντολήν παρευρέθη... μὲν ἐν τῇ ναυδίῳ τοῦ Παρθεναιωτικοῦ...

Κατὰ τὴν ὑμετέραν ἐντολήν παρευρέθη... μὲν ἐν τῇ ναυδίῳ τοῦ Παρθεναιωτικοῦ...

Κατὰ τὴν ὑμετέραν ἐντολήν παρευρέθη... μὲν ἐν τῇ ναυδίῳ τοῦ Παρθεναιωτικοῦ...

Κατὰ τὴν ὑμετέραν ἐντολήν παρευρέθη... μὲν ἐν τῇ ναυδίῳ τοῦ Παρθεναιωτικοῦ...

Κατὰ τὴν ὑμετέραν ἐντολήν παρευρέθη... μὲν ἐν τῇ ναυδίῳ τοῦ Παρθεναιωτικοῦ...

στραφίς μὲ τὸν περὶ τὸν καιρὸν καὶ ἀμ' αὐτοῦ...

Δὲν μ' ἀγαπᾷ λοιπὸν, Ἀνθῆ; πρῶ... ται τὴν νεανία, ἧς εἶπε σταθὴ ψαυ...

Δὲν εἶσαι κακὴ, ἐξκολούθησον ὁ γε... λυγὸν ἐπάνω ἢ τὰ γόνάτ' μου καὶ ἀπέκο...

Δὲν εἶσαι κακὴ, ἐξκολούθησον ὁ γε... λυγὸν ἐπάνω ἢ τὰ γόνάτ' μου καὶ ἀπέκο...

Δὲν εἶσαι κακὴ, ἐξκολούθησον ὁ γε... λυγὸν ἐπάνω ἢ τὰ γόνάτ' μου καὶ ἀπέκο...

Δὲν εἶσαι κακὴ, ἐξκολούθησον ὁ γε... λυγὸν ἐπάνω ἢ τὰ γόνάτ' μου καὶ ἀπέκο...

Δὲν εἶσαι κακὴ, ἐξκολούθησον ὁ γε... λυγὸν ἐπάνω ἢ τὰ γόνάτ' μου καὶ ἀπέκο...

Δὲν εἶσαι κακὴ, ἐξκολούθησον ὁ γε... λυγὸν ἐπάνω ἢ τὰ γόνάτ' μου καὶ ἀπέκο...

Δὲν εἶσαι κακὴ, ἐξκολούθησον ὁ γε... λυγὸν ἐπάνω ἢ τὰ γόνάτ' μου καὶ ἀπέκο...

Δὲν εἶσαι κακὴ, ἐξκολούθησον ὁ γε... λυγὸν ἐπάνω ἢ τὰ γόνάτ' μου καὶ ἀπέκο...

Δὲν εἶσαι κακὴ, ἐξκολούθησον ὁ γε... λυγὸν ἐπάνω ἢ τὰ γόνάτ' μου καὶ ἀπέκο...

Δὲν εἶσαι κακὴ, ἐξκολούθησον ὁ γε... λυγὸν ἐπάνω ἢ τὰ γόνάτ' μου καὶ ἀπέκο...

Δὲν εἶσαι κακὴ, ἐξκολούθησον ὁ γε... λυγὸν ἐπάνω ἢ τὰ γόνάτ' μου καὶ ἀπέκο...

ἐμπόδιες. Ἄδεν θέλω, μοῦλεγε, εἶνε κρ...

Ὁ εὐλογημένος ἡμέρας, δὲν θὰ ἐπ... μερώσατε πάλιν; ἐξκολούθησον στένελα...

Ὁ εὐλογημένος ἡμέρας, δὲν θὰ ἐπ... μερώσατε πάλιν; ἐξκολούθησον στένελα...

Ὁ εὐλογημένος ἡμέρας, δὲν θὰ ἐπ... μερώσατε πάλιν; ἐξκολούθησον στένελα...

Ὁ εὐλογημένος ἡμέρας, δὲν θὰ ἐπ... μερώσατε πάλιν; ἐξκολούθησον στένελα...

Ὁ εὐλογημένος ἡμέρας, δὲν θὰ ἐπ... μερώσατε πάλιν; ἐξκολούθησον στένελα...

Ὁ εὐλογημένος ἡμέρας, δὲν θὰ ἐπ... μερώσατε πάλιν; ἐξκολούθησον στένελα...

Ὁ εὐλογημένος ἡμέρας, δὲν θὰ ἐπ... μερώσατε πάλιν; ἐξκολούθησον στένελα...

Ὁ εὐλογημένος ἡμέρας, δὲν θὰ ἐπ... μερώσατε πάλιν; ἐξκολούθησον στένελα...

Ὁ εὐλογημένος ἡμέρας, δὲν θὰ ἐπ... μερώσατε πάλιν; ἐξκολούθησον στένελα...

Ὁ εὐλογημένος ἡμέρας, δὲν θὰ ἐπ... μερώσατε πάλιν; ἐξκολούθησον στένελα...

Ὁ εὐλογημένος ἡμέρας, δὲν θὰ ἐπ... μερώσατε πάλιν; ἐξκολούθησον στένελα...

Ὁ εὐλογημένος ἡμέρας, δὲν θὰ ἐπ... μερώσατε πάλιν; ἐξκολούθησον στένελα...

αὐτὴ, ἢ ἄλλοτε τὸσω ἀμέριμος καὶ φα...

Καὶ πρὸς ποῖον νὰ ἐκμισθηρεῖται τὸν π... ὼνον τῆς ἠ ταλαιπώρου κόρης; Μητέρα ἢ...

Καὶ πρὸς ποῖον νὰ ἐκμισθηρεῖται τὸν π... ὼνον τῆς ἠ ταλαιπώρου κόρης; Μητέρα ἢ...

Καὶ πρὸς ποῖον νὰ ἐκμισθηρεῖται τὸν π... ὼνον τῆς ἠ ταλαιπώρου κόρης; Μητέρα ἢ...

Καὶ πρὸς ποῖον νὰ ἐκμισθηρεῖται τὸν π... ὼνον τῆς ἠ ταλαιπώρου κόρης; Μητέρα ἢ...

Καὶ πρὸς ποῖον νὰ ἐκμισθηρεῖται τὸν π... ὼνον τῆς ἠ ταλαιπώρου κόρης; Μητέρα ἢ...

Καὶ πρὸς ποῖον νὰ ἐκμισθηρεῖται τὸν π... ὼνον τῆς ἠ ταλαιπώρου κόρης; Μητέρα ἢ...

Καὶ πρὸς ποῖον νὰ ἐκμισθηρεῖται τὸν π... ὼνον τῆς ἠ ταλαιπώρου κόρης; Μητέρα ἢ...

Καὶ πρὸς ποῖον νὰ ἐκμισθηρεῖται τὸν π... ὼνον τῆς ἠ ταλαιπώρου κόρης; Μητέρα ἢ...

Καὶ πρὸς ποῖον νὰ ἐκμισθηρεῖται τὸν π... ὼνον τῆς ἠ ταλαιπώρου κόρης; Μητέρα ἢ...

Καὶ πρὸς ποῖον νὰ ἐκμισθηρεῖται τὸν π... ὼνον τῆς ἠ ταλαιπώρου κόρης; Μητέρα ἢ...

Καὶ πρὸς ποῖον νὰ ἐκμισθηρεῖται τὸν π... ὼνον τῆς ἠ ταλαιπώρου κόρης; Μητέρα ἢ...

Καὶ πρὸς ποῖον νὰ ἐκμισθηρεῖται τὸν π... ὼνον τῆς ἠ ταλαιπώρου κόρης; Μητέρα ἢ...

τὴν ἠναγίστων πλέον τὰ ἄθη, δὲν τὴν ἕτερον τῆς ἀπόδοσός οἱ λαρυγγισμοί, μακρὸν δ' ἐφρόντιζε καὶ διὰ τὰ πρῶτά της. Καὶ τὰ πτωχὰ ζῶσα, οἰοῦναι συναισθανόμενα τὴν θλίψιν τῆς ὠραίας των ποιμενίδος, δὲν ἐβόσκον πλέον μεθ' ἧς ἄλλοτε χαρὰς, ὅτε ἠκούον τὴν ἀργυρόφων φωνὴν καὶ τὸν ὁλοδροσον γέλωτα αὐτῆς, ὅτε τὸ γλυκύ της βλέμμα τὰ περιβάλλε διὰ στοργῆς μητρικῆς καὶ ἡ μικρὰ της χεὶρ τὰ ἐπλήρου θωπεῖαν. Πολλάκις τὰ παρετήρει ἰστάμενα, χωρὶς νὰ βόσκωσι καὶ προσπλοῦνται ἐπ' αὐτῆς ἐν θλίψει τοὺς μεγάλους καὶ πρῶτους ὀφθαλμοὺς των. Τὰ δυστυχῆ!

Ἀντέχευ ἐπὶ τινος ἡμέρας εἰς τὰς ὁδοὺς ἐκεῖνας, ἀλλὰ μετὰ τοῦτο ἤρξατο νὰ αἰσθάνεται καμπτομένην τὴν καρτερίαν της. Ὁ Γιώργος δὲν ἔφαινετο. Καὶ ὅμως ἦτο πάντοτε πλησίον της· ἐπὶ τῆς μᾶκς πλευρᾶς τοῦ λόφου αὐτῆ, ἐπὶ τῆς ἀντιθέτου ἐκείνου. Τὴν παρηκολούθει πανταχοῦ, ἀλλ' εἰς τρόπον ὅστε νὰ μὴ τὸν βλέπῃ. Καὶ, κρυπτόμενος ὀπισθεν δένδρου ἢ βράχου τινός, τὴν ἀπεθαύμαζεν ἐπὶ μακρὸν ἐν ἐκστάσει. Μεθ' οὗ, μεθυσὸν ἐξ ἔρωτος, ἐλάμβανε τὴν φλογέραν καὶ ἐπλήρον τὴν κοιλίαν παθητικωτάτων αὐτοσχεδίων μελωδιῶν, τὰς ὁποίας τῷ ἐνέπνευε τὸ πάθος καὶ ἡ ἐρμηία του. Ἡ Ἀνθή ἤκουε τὴν μελαγχολικὴν ἐκείνην μουσικὴν, τὴν ἀποπνεύσαν ἔρωτα καὶ παράπονον, καὶ, ὀδηγουμένη ὑπὸ τοῦ ἐνστικτοῦ των ἐρωτῶν, ἐνόησε ὅτι αὐτὸς ἦτο. Καὶ ἐνῶς ἀντήχουν αἰδηδύτατα ἐκείναι στροφαί, αἰτίνες, διεισδύουσαι εἰς τὴν καρδίαν αὐτῆς, τὴν ἐπλήρουν ἀμυθῆτου γοητείας καὶ συγκινήσεως, ἡ ἔρωσα παρθένος διέτλει ὑπὸ τὸ κράτος μαγείας.

Ἐπᾶσχε καὶ αὐτὸς. Τοῦτο καὶ τὴν ἐθλίβε καὶ τὴν εὐαρίσει ἐν ταύτῳ. Καὶ ἡ ἀγνωστὴ καὶ ἡ εὐγενεστὴ καρδία δὲν δύναται νὰ μὴ δοκιμαῖ τὸ ὀξύμωρον τοῦτο αἰσθημα ἐν τῷ ἔρωτι.

Ἄλλ' ἡ κατάστασις αὐτῆ τῇ ἐφαινετο πλέον ἀνυπόφορος. Ἡ σφοδρότης τοῦ πάθους ἤρξατο διανοίγουσα τοὺς ὀφθαλμοὺς της καὶ ἠσθάνετο ἤδη ὅτι, ἀνευ τοῦ Γιώργου, δὲν ἦδύνατο νὰ ζῆσθ.

Ὡ, πόσον εἰδίφα νὰ τὸν ἴδῃ! Ν' ἀκούῃ τοὺς θρήνους τῆς φλογέρας του, τὰ παράπονα, τοὺς στεναγμοὺς του καὶ νὰ μὴ τὸν βλέπῃ! Νὰ εὐρίσκηται ἐντός τοῦ φωτός καὶ νὰ μὴ βλέπῃ τὸν ἥλιον! Ἐπρεπε νὰ παύσῃ αὐτὴ ἡ βίασος. Ἄλλὰ διὰ τί μετὰ πάροdon τῶσαν ἡμερῶν δὲν ἐφάνῃ, διὰ τί τὴν ἀπέφυγε; Διὰ τί; Ἐλησμώνησεν ὅτι τὸν ἀπόβησεν, ὅτι τὸν ἐδίωξε σκληρότατα; Ἡσθάνετο ἀγανάκτησιν καθ' ἑαυτῆς· τῆς ἤρξατο νὰ χάσῃ τὸν νοῦν της. Ἄλλὰ πᾶς πάλιν αὐτὸς νὰ μὴ μαυτίσῃ ὅτι ἡ σκληρότης ἐκείνη ἦτο ἀκούσιος; Διὰ τί νὰ μὴ ἐπανέλθῃ; Αὐτὸς δὲν στερεῖται θάρρους, ἐνῶ αὐτὴ...

Ἐν μέσῳ τοῦ πυρετοῦ των σκέψεων τούτων ἀστραπῆ τις ἀπαίσια διήλθε διὰ τοῦ πνεύματός της: Μήπως τὴν ἐλησμώνησεν; Μήπως τὴν ἐμίσησεν; Μήπως τὴν ἀπορεύει, καὶ ἀγαπᾷ ἄλλην; Νέαι ὀδύνη, ποικίλ' ὀδυρότεροι. Ἐρχισεν νὰ φεύγῃ τὰ βλέφαρά της ὁ ὕπνος· ἡ δὲ πρέσσυσα φαντα-

σία της ἐπλάττε μύριους φόβους, μυρίας κινδύνους διὰ τὸν ἔρωτά της. Καὶ ἀνεκάλει εἰς τὴν μνήμην της μὲ τὰς ἀπαισιωτέρας ὑπονοίας γεγονός, εἰς τὸ ὅποιον οὐδεμίαν προηγουμένην εἰδωκε προσοχὴν. Πρὸ ἡμερῶν εἶχε παρατηρήσει ποιμενίδα τινὰ εἰσθλοῦσαν μετὰ τοῦ ποιμνίου της εἰς τὴν κοιλάδα, ἀπὸ τῆς ὁποίας ἐξήρχοντο οἱ ἤχοι τῆς φλογέρας τοῦ Γιώργου. Τὴν ἐγνωρίζε τὴν ποιμενίδα ἐκείνην δὲν ἦτο ἀσχημὸς... Αὐτὴ θὰ ἦν ἡ νέα φίλη... Ὡ, πόσον τὴν ἐμίση!

Τετέλεσται! Ἐκτοσε ὁ ζῆφος τῆς κακίας ἤλθε νὰ θολώσῃ τὴν αἴγλην ἐκείνην, τὴν αἴγλην ἐκείνην ψυχῆν. Ἡ χιών ἐσπλώθη Ὁ θοῖς τῆς ζηλοτυπίας ἐγέννησε τὴν ἐχιδνὰν τοῦ μίσους. Δυστυχῆς, ὅστις αἰσθάνῃ τὴν παραχρῆν των δύο τούτων θηρίων ἐν ἑαυτῷ!

Ὁ τί ὑπῆρξε διὰ τὴν Ἐβάν ὁ ἀπηγορευμένος καρπός, ὑπῆρξε καὶ διὰ τὴν Ἀνθὴν ἡ ζηλοτυπία. Διηνοίγησαν ἐντελῶς οἱ ὀφθαλμοὶ της καὶ εἶδεν... ὅτι ἤρξατο περιπαθεῖν τοῦ Γιώργου. Καὶ τὴν ἐπαύριον ἀμέσως ἔρχε τὴν τέλην νὰ κατασκοπεύσῃ τὸν ὑποπτον ἐραστὴν. Ἄλλ' οὐδὲν εἶδεν, ἐπικουρῶν τὰς ὑπονοίας της. Ὁ πτωχὸς ποιμὴν ἦτο μόνος καὶ, ἡμικεκλιμένος ἐπὶ πτωχὸ βράχου, ἐφαινετο βεβουλισμένος εἰς πικρὸς ρεμβασμοὺς. Ἐρξατο μετὰ μेलουμένη. Ὁ δυστυχῆς! ἐφαινετο ἀδύος ὡς παιδίον. Ὡ, βεβαίως τὸν ἡδίκε.

Ἄλλ' ἡ νύξ, ὑπὸ τὰς μαύρας πτέρυγας τῆς ὁποίας ὀρθοῦται τὸ φάσμα τῆς μελαγχολίας, ἡ νύξ μὲ τὰς αἰκίας καὶ τὴν σιωπὴν της, τὴν ἠγαγεν εἰς τὰ πρῶτα συμπεράσματα. Διῆλε τὴν νύκτα ἄυπτος καὶ ἐν ἀγωνίᾳ. Ἐκείνη ἡ ἀντίζηλος, ἀλαζών διὰ τὸν ἔρωτα τοῦ Γιώργου, ἵστατο ἀπαύστως πρὸ αὐτῆς καὶ τὴν ἠτένιζε μὲ μειδιὰμα περιφρονητικόν... Προσέπαθε νὰ ἀπομακρύνῃ τὸ φᾶσμα ἐκ τῆς περὶ ἐξουσίας της, ν' ἀπαλλαγῇ των λυπηρῶν σκέψεων, αἰτίνες, ἀδικαίως ἀνακαλούμεναι ἐν τῷ ἐγκεφάλῳ της, ἀφήρουν ἐκ των βλεφάρων αὐτῆς τὸν ὕπνον, πλὴν μάτην.

Τὴν αὐγὴν ἀνεχώρησε μετὰ τοῦ ποιμνίου της, μὲ τὴν ἀπόφασιν, ἂν βλεπῇ τὴν ἀντίζηλον, νὰ ἀπολύσῃ κατ' αὐτῆς τὸν κύνά της... (Ἐπεται τὸ τέλος).

ΙΩΑΝΝΗΣ Δ. ΚΟΝΑΡΑΚΗΣ.

ΑΠΟΣΠΑΣΘΕΙΣΑΙ ΣΕΛΙΔΕΣ*

ΠΤΗΝΑ ΚΑΙ ΓΥΝΑΙΚΕΣ

*Ἐπιστολὴ πρὸς φίλην

Ἐάν πιστεύεις καὶ σὺ, ὅτι αἱ ἐπιγραφαὶ καὶ οἱ τίτλοι των διατριβῶν εἰνε ἀκριβῆ τοῦ περιεχομένου των γράμματων, θὰ ἐνόμισας βεβαίως, ὅτι ἀπεφάσισα καὶ ἐγὼ νὰ ἐξέρω των γυναικῶν τὴν ἀξίαν καὶ διὰ ποιητικῆς παρομοιώσεως νὰ συγκρίνω αὐτὰς πρὸς τοὺς εὐπειτεῖς των ἀέρων κατοί-

στους· θὰ ἐνόμισας ὅτι ἀπεφάσισα νὰ δεισθῶ τοῦ ἐνός πτηνοῦ τὸ μελωδικὸν κελλιδίον, τοῦ ἄλλου τὰ λαμπρὰ χρώματα, τοῦ ἄλλου τὴν μεγαλοπρεπῆ οὐρανὸν καὶ ἄλλου πάλιν τὸ κομψὸν σχῆμα, ἵνα πλάσω ἐν ἰδανικῶν καὶ νὰ ἐπιστήσω ἐπ' αὐτοῦ τὴν προσοχὴν τοῦ κόσμου, λέγουσα, ὅτι τοιαῦτα εἰμὴθα ὄλαι, ἀξίαι θαυμασμοῦ καὶ λατρείας, ἢ τοῦλάχιστον θὰ ἐνόμισας ὅτι ἡ ἀσθενής μου γραφίς, φιλοδοξοῦσα νὰ χαράξῃ νέον τι καὶ πρωτότυπον... ὡς τόσαι ἄλλαι γραφίδες, ἀπεφάσισα νὰ δώσῃ νέαν ἰδέαν μορφήν εἰς τὴν περὶ ἐλαφρότητος των γυναικῶν τῶσαν πρωτότυπον ἐκφάσιν, καὶ συγκρίνονσα αὐτὰς πρὸς τὰ πτηνὰ, νὰ ἐπαυαλάσῃ ὁ τί ἐλέγηται καὶ λέγεται ἀπὸ τῆς ἐκτῆς ἡμέρας τῆς δημιουργίας.

Καὶ ὅμως, καλὴ μου φίλη, θὰ σὲ ἡπάτα ἡ ἐπιγραφή· διότι οὐτε τὴν καλλογὴν των γυναικῶν ἀπεφάσισα νὰ ψάλω, οὐτε τὴν ἀπολογία αὐτῶν νὰ συντάξω ἐπὶ τῇ ἀπ' αἰῶνων κατηγορίᾳ.

Ὁ λόγος, ἐνεκα τοῦ ὁποίου συνέπλεξα ἐν ἀρχῇ δύο τῶσαν ἀνομοιοὺς τάξεις πλασματῶν τοῦ Θεοῦ, εἶνε κατὰ πολὺ μερικώτερος καὶ ἀποβλέπει εἰς τὴν θίξιν ζητημάτων, τὸ ὅτιον ἂν ἐμελεῖται καὶ παρ' ἡμῶν, ὅπως μελετᾶται καὶ ἀλλαχοῦ, ἡ θέσις τῆς γυναίκος θὰ ἐβεβιωθῇ ἐπὶ τοσοῦτον, ὥστε οὐδ' οἱ ποιηταὶ νὰ δικαιῶνται εἰς τὰς ἀδικαιολογητὰς αὐτῶν μεταφορὰς, οὐδ' οἱ ἐχθροὶ εἰς τὰς εἰλικρινεῖς ἢ ἐπιτετηθευμένας κατ' αὐτῆς σταυροφόρας.

Δὲν εἶνε πολὺς καιρὸς ἄφ' ὅτου ἀνέγνωσα κάποιου εἰδήσιν ἐξ ἐκείνων, αἰτίνες ἐμπνεύσαν ἀνείρητες τὴν φρίκην. Ἐπρόκειτο περὶ των πτωχῶν ἐκείνων ψυχῶν τῆς φύσεως καὶ τῆς ἀγαθότητος τοῦ Θεοῦ, ὅς οἱ ἄνθρωποι συλλαμβάνουσαι, παντοῖα μέσα μηχανώμενοι, καὶ κλείουσαι ἐν κλωθῷ, ἵνα ἐχῶσι παντοῦ καὶ πάντοτε ἕγγυς αὐτῶν τὸ ἄσπυ τῶν, ἄσπυ ἀθλίων ἀιχμαλώτων καὶ ἄσπυ χειρότερον μάλιστα ἐπρόκειτο περὶ μέσου καταχρονίου, ὅπερ οἱ ἄνθρωποι ἀνεκλύψαν ἵνα καταστήσῃσι γλυκύτερον καὶ μελωδικώτερον τὸ ἄσπυ τοῦτο. Ὁ ὁ τόνος των πτηνῶν εἶνε γλυκίαι· οἱ θρήνοι των εἶνε μελωδία· ἄς ἀναγκάσωμαι τὰ πτηνὰ νὰ στένωσι καὶ νὰ θρηνησῶν· ἄς τοῖς ἀπαρέσωμαι τὴν ὄρασιν· μὴ βλέποντα πλέον τοῦ ἡλίου τὴν ἀνατολήν, στερούμενα τῆς θέας των γλοερῶν κλάδων, των ἀνθέων καὶ ἐν γένει τοῦ φωτός, θὰ τονίζωσι ἄσπυα περὶπαθῆ, ἐλεγχῶς συγκινητικωτάτους· εἰς τὸ ἄσπυα αὐτῶν θὰ σπεύδωσι καὶ τὰ ἄλλα ἐλεύθερα πτηνὰ καὶ θὰ ἐργαζοῦνται νὰ ἰδῶσι τί παθῶν ὀλοφύρεται ὁ ἀδελφός των θὰ συλλαμβάνωμεν καὶ ταῦτα.

Ὅτως ἐσκέφθη ὁ ἄνθρωπος· ἡ δὲ σκέψις του εἶνε πνευματώδης, ὅσα καὶ ἂν εἶνε σκληρὰ καὶ κακῆ.

Ὅτως ἐσκέφθη· ἐξετύφλωσε τὰ πτηνὰ, ἵνα εὐθὺς πλείονον ἐκ τοῦ ἄσπυατός των τὰ ἐστέρησε τῆς ὄρασεως διὰ νὰ τὰ καταστήσῃ μελωδικώτερα μετεβαλε τὴν φύσιν των ἵνα καταστήσῃ γλυκύτερον τὸ ἄσπυα των· καὶ διὰ νὰ εὐτυχῆ ἐκ τούτου κατέστησεν αὐτὰ διὰ παντὸς δυστυχῆ.

* Ἐκ τοῦ ἑξουσιοῦ ἡμερολογίου, ἔτος 1872, 205-215 τῆς γράμματός μου πρὸς φίλην.

Καὶ ἡ θυγάτηρ των ἰδιόχρηθ' ὀλίγον κλειδοκῦμβαλον.

«Τώρα θέλωμεν νὰ διδάχθῃ καὶ ὀλίγα γαλλικά. Θὰ χαρῶμεν πολὺ βλέποντες αὐτὴν νταλλάσσουσαν τὰς ἰδέας της μετὰ των ξένων· ἡ πατρικὴ ἡμῶν φιλαυτία θὰ ἱκανοποιηθῇ διὰ τὰ ἐξῶδα, ὅσα δι' αὐτὴν ὑπείστημεν.»

«Νὰ διδάχθῃ καὶ ἐργόχειρα· νὰ κατασκευάσῃ κομψὰ ποικιλύματα, νὰ διαχειρίσῃται τὴν μέτασον καὶ τὰ νήματα τοῦ χρυσοῦ ὡς μεγάλη δέσποινα. Ὅταν ἐπισκεπτανται τὸν οἶκον ἡμῶν ξένοι, μετὰ των ἰσοίων θὰ εἶνε ἴσως καὶ ἐκεῖνος, πρὸς ὃν θὰ συνδέσῃ τὴν τύχην της, πόσον θὰ γοητευθῇ αὐτός, πόσον θὰ θαυμάσῃων ἐκεῖνος, πόσον θὰ ἐπιφανενόμεθα ἡμεῖς, ἕπειτα δεικνύοντες τὰ δείγματα τῆς ἐπίδειξιότητος της!»

«Διδάξατε τὴν θυγατέρα ἡμῶν ἰσογραφίαν, ζωγραφικὴν θὰ κοσμηθῇ δι' εἰκονῶν ὁ οἶκος ἡμῶν καὶ θὰ εἶνε τὸ τέκνον μας, ὅπερ θὰ παρέχῃ ἡμῖν τὴν χαρὰν ταύτην.»

«Διδάξατέ την καὶ γράμματά· ἀλλὰ δὲν εἶνε ἀνάγκη πολλῶν γραμμῶν, δὲν εἶνε ἀνάγκη βαρέων μαθημάτων. Θέλωμεν νὰ πληρωθῇ ἡ μικρὰ της κεφαλή δι' ἐκείνην ἀκρίβως των γνώσεων, αἰτίνες θὰ τῇ χρησιμεύσωσι ἀμέσως, αἰτίνες θὰ εἶνε εὐκόλον νὰ ἐπιδειχθῶσιν ἐν ταῖς συναναστροφαῖς. Γνωρίζετε ἐπὶ ποίων ζητημάτων φέρεται συνήθως ὁ λόγος; Συναφείς πρὸς ταῦτα δέον νὰ ρυθμισθῶσιν αἱ γνώσεις της. Θέλωμεν περὶ ταῦν πᾶσαν ἀλλὴν ἐπαχθὴ μελέτην, πᾶσαν ἀφορμὴν πῶς ἀπεσχολήσωμεν, σκέψεων βαθεῖαν.»

«Θέλωμεν ἐνὶ λόγῳ νὰ καταστήσῃσθε αὐτὴν τὸ χάρμα τοῦ οἴκου μας καὶ πρὸξενον εὐδαιμονίας εἰς πάντα πλησιάζοντα.»

Τοιαῦτα συνιστῶσιν οἱ γονεῖς εἰς τὸν διδάσκαλον, τοιαῦτα συνιστῶσιν καὶ εἰς τὴν ράπτριαν ἀκόμη... αἱ δὲ πρὸς ἀμοφτέρους τούτους, τοὺς πόσον ἀνομοιοὺς διαμορφώτας τοῦ ἰσοτερικοῦ καὶ τοῦ ἑσπερικοῦ τῆς θυγατρὸς των, διδόμεναι ὀδηγαί, πόσον εἶνε παρόμοιαι, ὥστε ἀγνωστὸς τις πῶς νὰ ὀνομάσῃ τὴν φιλοσοφίαν ἐκείνην, ἢ τις διὰ τοῦ αὐτοῦ πηγάς μετρεῖ τὸ ὄραμα· μίας χειμερινῆς ἐσθῆτος καὶ τὰ ἐφοδία, ἄτινα παρέχει εἰς τέκνον προσφιλέ, δι' ἀπαντὰ των μετέπειτα βίον.

Τὸ ἀποτελεσμα ἐν ταῦτοις, τὸ ἀποτέλεσμα τῆς φιλοσοφίας ταύτης μερίμνης εἶνε... τὸ πτηνόν. Τὸ πτηνόν μὲ τὸ ὠραϊόν του πτέρωμα, τὸ μελωδικὸν κελλιδίον, τὴν μετὰ χάριτος πύξιν, τὸ πτηνόν, περὶ τὸ ὅποιον συνωθούνται οἱ θαυμασταὶ καὶ ἀκούοντες ψυχορροιαῖ ἐπαινετικοῖ· ἀλλὰ τὸ πτηνόν, ὅπερ εἶνε τυφλόν πρὸς τὴν ἀλήθειαν εὐδαιμονίαν, ὅπερ διαχέει τὴν χαρὰν χωρὶς νὰ τὴν ἀπολαμβάνῃ, ἡ γυνὴ τέκος μὲ καλλῶνην ἀγαλλίωσιν ἀργαίου θαυμάζομένη καὶ μελλοῦσα, ἀλλ' ὡς ἐκεῖνο μάκροπον ἀπλοῦν, ψυχρὸν ἢ γυνὴ ἀστὴρ ὠραίας ἀλλ' εἰς τὸ σκοπὸς βάλων, ἐνῶ ἀλλὰ ἀστὴρ ἀφεγγὴ ἐξ αὐτοῦ ἀρούνηται τὸ φῶς των.

Ὅσα σοὶ γράφω, φίλη μου, δὲν εἶνε ἀδειῶν ποιητικῶν σωρεία, οὐδὲ ἐκ λόγων παταγωδῶν ἐπιδεικτικῶν πυροτέγγημα. Εἶνε ἡ ἀλήθεια, ἡ ὠχρὰ ἐκ τῆς παρεγνωρίσεως, ἡ ἀτημέλητος ἐκ τῆς ἐνδείας, ἡ λακωνικωτάτη, διότι γινώσκει, ὅτι ἕκαστος λόγος της εἶνε πικρός, ἡ δευτὴ τέλος, διότι δὲν ἀγνοεῖ, ὅτι οἱ ἀντίπαλοι της κυριαρχοῦσιν ἤδη ἐν τῷ κόσμῳ.»

Ἴσως δὲν εἶσαι ἀκόμη εἰς θεῖον νὰ ἐνοήσῃς τὸ σκοπὸς, ἐν ᾧ εὐρίσκόμεθα. Ἴσως ἀπατήλα· ἀντικατοπτρισμοῦ λάμψεις ἢ αἱ μυστηριώδεις ἐκείναι ἀκτίνες, ἄς βλέπῃ ὁ ἄνθρωπος τὴν νύκτα μετὰ βαθῶν ὕπνον, μόλις ἀνοίγων ἐν τῷ σκοπῇ τοὺς ὀφθαλμούς, σὲ πείθουσι ὅτι αὐτὸ εἶνε τὸ ἀνεώτερον φῶς, καὶ ὅτι ὁ ἀμυδρὸς λυχνος, ὄν ἐκ τοῦ σκολιέου παρελαβες, ἔχει πόσον ἰσχυρὸν φῶς, ὥστε νὰ ἀντίστη εἰς τοῦ ἀνέμου τὰς πνοάς, πόσον ἔλαιον, ὥστε νὰ σοὶ παρέχῃ ἐπαρκές φῶς καθ' ὅλον τὸν μακρὸν τοῦ βίου σου δρόμον. Απατάσαι, πτωχὴ μου φίλη· ἡ πρώτη τοῦ ἀνέμου πνοὴ θὰ ἀπειλήσῃ ἐπικινδύνως τὴν ταπεινὴν φλόγα του μετ' ὀλίγην ἐν τῷ βίῳ πορείαν, θὰ ἴδῃς τὸ ἐλαϊόν του ἐκπεπρωμένον, ὅσα δὲ μαχίναται ἡ ὁδός, ἢν διέτρεφας, τῶσα θὰ βραχύνωνται αἱ ἀκτίνες του, μέγχις θὰ εὐρηθῆς εἰς θαμνὸν ἡμῶς, εἰς τὴν σκοτεινὴν ἀμνηστῆσαν.

Ἐν ταῖς ἡμέραις των θλίψεων, ἄς ὁ ἄνθρωπος ἀδύνατον νὰ ἀπορύγη, τίς θὰ σὲ παρηγορήσῃ τότε, ἂν ἐν ἑαυτῇ δὲν εἴρῃ ἐπιμελῶς ἀποτεθσαορισμένα διδάγματα παρηγορητικά;

Ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς χαρᾶς σου τίς θὰ σὲ συγκρατήσῃ, ἂν ἐν τῷ νῶ σου δὲν ὑπάρχωσιν οἰκονόμος τῆς φρονήσεως;

Ἐν ταῖς ἡμέραις τοῦ πλοῦτου σου τίς θὰ σὲ διδάξῃ τὸ μᾶθημα καὶ τῆς ἐλεημοσύνης, καὶ τίς ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς πενίας σου θὰ σὲ διδάξῃ τὸ μᾶθημα τῆς ὑπομονῆς;

Τίς θὰ συγκράσῃ τὰς πικρίας ἀπροσπύτων δυνῶν περιστάσεων, ἂν δὲν προνοήσῃων νὰ ἐμφυτεύσωσιν ἐν σοὶ τὴν πρὸς τὸ Θεόν πεποιθήσιν, καὶ τίς θὰ σὲ καταστήσῃ στρατιῶν τοῦ συζύγου σου, συμβουλον των υἱὸν σου, χειραγωγὸν των θυγατέρων σου, πρόνοιαν τοῦ οἴκου σου ὅλον, ὅταν οἱ γονεῖς ἀρξίσθησιν, πρὶν ἢ σὲ χειραφετήσῃ, καὶ σὲ περιβλώσῃ διὰ πτερῶν ταῶν, καὶ σὲ διδάξῃ τὸ ἄσμα τῆς ἀπόδοσός χάριν των ἄλλων, ἀλλὰ καὶ νὰ σὲ στερεώσῃων ἀληθιστεροῦ φωτός χάριν... χάριν τῆς δυστυχίας τοῦ μέλλοντός σου;

Οἱ Σκοθῆ ἐξώρυσον τοὺς ὀφθαλμούς των ἀιχμαλώτων αὐτῶν, ἵνα μὴ περιεσπῶνται οὗτοι κατὰ τὰς μακράς ὡρας τῆς ἡμέρας, καθ' ἄς ἐκτύπων τὸ βούτυρον, ὅπερ θὰ ἐρησιόμεε διὰ τὰ τυφῶν των κυρίων των καρυκεύματα· οἱ σύγχρονοι πτηνοφίλοι ἐκτύφλωσιν τὴν δυσμοίρον ἀκαθάρτην ἀπολαύσασιν τοῦ συγκινητικῶ ἄσματος τῆς θλίψεως της· καὶ αἱ γυναῖκες των ἡμερῶν ἡμῶν ἀνατρέφονται ὅπως ἀνατρέφονται, χάριν ἐνὸς καὶ μόνοῦ σκοποῦ.

